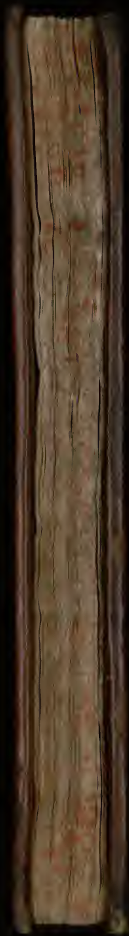

RECI
TARD
ET
SECR

au dos ; chiffre de Desportes (?)

Antibalbica vel (si mauis) Recriminatio tardiuiana.

item Secreta mulierum ac virorum ab alberto magno composita

marque d'andré Bocard ou Boucard.

Petri Sotilerii Hōnefluctuēsis ad scholasticū suū dilectissimū Petrū Carbonariū litterarie discipline studiosissimū:vt musis latinis indulgeat suadens epistolium.

Lectitanti iādudū mihi sepe ꝛ veteri lrāꝝ monumēto expetēti p̄clara illa grāmatice rudimēta charissime petre:q̄ ꝑfecto imortalis latine lingue ꝑfessores sūma et cū molimine accuratissimoq₃ studio posteris ꝯscripta reliquerūt: mihi in manus incidit recriminatio tardiuiana quā antibalbicā pleriq₃ oēs vocāt:cuius siquidē₃ dicēdi cōmoditates delicieq₃ maiorē me inmodū cōpulerunt.iterū atq₃ iterum vt degustarē diligētiusq₃ perlegerē. Qua in re mediusfidius opertos phaleratosq₃ rep̄hensi errores offēdi pene inūeros: simulq₃ aiaduerti refellētis solertiā ingeniū ac variis in disciplinis doctrinā. Quū itaq₃ tibi in gymnasiorū palestra iprimis tyrunculo :vel cūctis eloquētie ac bene dicēdi studiosis ea plurimū ꝯductura dep̄henderē: q̄ vel sola librarioꝝ icuria(ne dicā iscitia)penitus obsoleta depauataq₃ sūt plerisq₃ in locis āputare atq₃ emēdare haudquaq̄ sū veritus:ne ꝛ mēdosa ꝛ mutilata prorsus videret̄. Quasobres toto mehercle pectore hortatū te velim mi petre: mi inq̄ petre suauissime vna cū tuis Frācisco atq₃ Leonardo fr̄ibus igenue sane indolis huic bonarū litteraꝝ oraculo vehemētius inuigiles:vt(bonis auspiciis)primaꝝ artiū decus:itēq₃ maiorū tuoꝝ similis videare. Habes aīe dimidiū mee(ne funditus p̄ceptoris tui amicitia orbatus extares) ea (tametsi tenui admodū orōnis filo effinxerim) que pro tuo imortali in me animo tibi dicare non dubitaui. Vale.

Guillermi Tardiui Aniciẽsis lectoris xp̃ianissimi frãcoꝝ regis caroli octaui in balbum imo accelinũ defensio.

r Espõsurus postremo tibi Balbe imo acceline: iiurias veras ꝑ tuis in me falsis nõ referã. quin bonũ ꝑ malo reddẽs litteraria atq; honesta mei defensione tibi: doctis bonisq; iudicibus paria faciam. Quoniã nullo teste aut scripto vera: sed nec verisilia saltẽ consciẽtia pudo req; amissis contra me adeo supra fidẽ insimulasti: vt fidẽ tibi habiturus sit doct⁹ aut bonus nemo. Ego aũt que in te iuitus sane rescripsi/ tẽpore/ loco/ tuo iuramẽto/ irrefragabilib⁹ testibus/ tuo chirographo/ notarii instrumẽto/ tuis scriptis/ et quidẽ impressis sic cõprobo: vt tu omniũ inficiator frustra inficias eas. Deum iudicem testesq; istius cõtentionis ꝯscios supplex inuoco: me nũq̃ de te audisse/ te vidisse/ lesisse/ sed ne cogitasse quidẽ cum in me es ihumane iuectus. Si ego te leserim (nisi famosissime ac diu abste ꝓuocatus et iuitissim⁹) parcat michi nunq̃: te vero ad satisfaciendũ cogat deus Et q̃q̃ bis atq; iterũ imo vero sepius tibi oranti et pepcissem ⁊ pro viribus officiosus fuissẽ: tu nichilo secius spreto tuo freq̃uẽti iureiurãdo me tibi biẽnio mutũ/ palã/ v̇bo/ scripto/ facto lacessiuisti. Neq; mihi tantũ sed doctis quoq; viris publica suggillatõe.

Exordium. Propositio

Ratio.

Probatio tardiueorũ in accelinũ scriptorum.

Confirmatio rõnis.

Iniuriis oĩbus est accelinus.

ſcriptis q̄tiſq; tuis(vt oñdã)es pluſq̄ credi poſſit iniurius. Quis eni peroti ãnotatiun culis adoleſcẽtes pererrare ſcripſit? Balb⁹. Quis ſulpiciũ inſulſiſſimis figmẽtis ineptioliſq; ſupplicio dignũ finxit? Balbus. Quis in vallã ſupra pudorẽ atq; veritatẽ omnẽ blaterauit? Balbus. Quis corneliũ vitellium diu polamq; laceſſiuit? Balbus Quis in gaguinũ maiorẽ maturinoꝝ miniſtrũ famoſiſſios v̇ſus publicauit? Balb⁹ Quis fauſtũ andrelinũ et maledicẽtia ꝛ vi pſecutus eſt? Balb⁹. Quis pfeſſorũ humanitatis artiũ impudorat⁹ diffamator ſemp

Exornatio

pariſii inſaniuit? Balbus. Deniq; tu altera manu ferens lapidẽ : altera oſtentans panẽ(vt in aulularia plaut⁹ ait) quos apd me oia poſſe ſciebas ſpectabiles dños ſuo

Aſſumptio

loco citandos tui aduocatos effeciſti. Qui me exorauerunt: vt vitã/mores/facinoraq; tua neutiq̄ ſcriberẽ: ſed hac reſpõſione finẽ imponẽs: tibi diu michi ſupplicanti parcerẽ

Tranſitus

Reſpondebo igitur ſicuti orſus policituſq; ſum. non tuis falſis et abs te dãnatis in me quibus peperci cõuiciis. ſed litteraria ac honeſta mei defenſione tibi/ ſtudioſis equiſq; iudicibus paria facturus

Narratio.

b Albus(cum pariſium vtcunq; venit) ſtudioſorũ diffamatione(qm̄ doctrina aut virtute nequaq̄ valebat)qualemcunq;

Ante rem.

ſibi famã quin verius infamiã nactus eſt.

In me quãtuluncũqȝ ptꝑ diu eſt inuectus Tandẽ bonis inuiſus paſchaliqȝ aſtrictus penitentia in iacobitarũ templo: benedicto mõtenato/franciſco flemando/ nõnulliſqȝ aliis audiẽtibus/ capite nudato/ popliteqȝ flexo ſuarũ in me detractionũ veniam me orauit. Deo euchariſtiali hoſtia ac cruci- fixi ymagine proſpectis ab ſe iudice vocato ſe nunꝗ me leſurũ perſãcte vltro deierauit. Sed peierauit balbus. Nam poſtridie gra uiora in me innoxium quidem commiſit.

Itaqȝ licet iſte omniũ ſententia indignus cui reſponderẽ: tamen nõ tam mea ꝗ quib⁹ detraxit litteratoꝝ cauſa a primariis hu- iuſce vniuerſitatis cõpulſus quã ſuo reddã loco antibalbicã edidi. Qua ab eo perſecta reuerendiſſimũ in chriſto patrem dominũ angelum catonem viennẽſem archiepiſco- pum galliarũ primatem (vt ei iuſiurandũ iſtud danti ignoſcerem) autorem exorauit. In mei notarii penchenati ad hoc vocati et teſtiũ infra ſcriptoꝝ preſentia hieronimus balbus ita fuit confeſſus. Ego hieronimus balbus confiteor mea manu ſubſignaſſe: q̃ antehac edidi: nequaꝗ contra tardiuũ ſcri- pſiſſe. ⁊ me nũꝗ poſthac verbo/ſcripto/aut per alium tardiui famam in quoꝗ ledere. Que inuiolabiliter ſeruare iuraui in ma- nib⁹ reuerẽdiſſimi in chriſto patris domini angeli catonis viennẽſis archiepiſcopi gal liarũ primatis. Sed rurſũ peierauit balb⁹

In re.

Iuſiurãdũ acceſinum

Dānatio scriptoꝝ ac celinorū in tardiuum

Dialogi conclusio.

Dialogū nāq; famosissimū post euomuit Ego igitur balbum famosi libelli crebriq; periurii daturū penas decreui. Quāobrem is veniam me exorans: scripta in me sua et dialogi ꝯclusione ⁊ suo ad me chirographo dānauit. ⁊ responsionē hanc se nunꝗ̄ respō suro qualē spectabiles domini stati nominandi decreuerāt a me edendā impetrauit. Conclusionis dialogi ista sunt verba. Aliter tamen se res habet atq; hominū est opinio. Nec enim tardiui vitā aut mores vlla ex parte redarguere anim⁹ est. Quod sine nephario scelere facere nō possem. Quādo quidē ei summā probitatē singularēq; modestiam inesse ita conspicuum sit: vt id qui neget eum nō sane mentis existimē. Quis enī(cui sana inꝗ̄ est ratio)eum redarguere conetur: quē ⁊ vita innocētissime acta et bonarū litterarū eruditio cōmendat? Animū igitur nostrū(deos atq; hoīes testor) ad hec conscribēda accōmodaui:nō vt illius famā gloriā atq; decus nomēq; celebratissimum vlla ex parte commacularē: cui decori atq; augmento esse studeo. Nec que antehac vel hoc nuper edidi libello vllus in tardiuum inuidiosa interpretatione retorqueat velim Cuius sempiternā famaȝ eximiūq; decus nec olim/nec nunc/nec posthac me lesurum profiteor. Chirographū istud ad me balbicum extat. Hieronim⁹ balbus Guillermo Tardiuo aniciensi eloquentie preceptori.

Quęcūqȝ meo in dialogo contra te scripta putantur tardiue: ea a me dānata deiero. Te nunꝙ me lesisse: ⁊ me aut per alium te moratū/probum/doctūqȝ virum nunꝙ quo uis pacto ledere aut in te rescribere euange lico iureiurādo a me testibus infra scriptis dato et hoc meo chirographo testor. Testes horum omniū sunt: reuerēdus pater ambro sius de cambray vtriusqȝ iuris doctor/Ro mane sedis prothonotarius/ordinarius re questarū/ regiarum magister/ parisiensis cācellarius. generosus dominus hieronim⁹ georgius patricius/eques auratus inclitoꝝ venetorum cum illorum secretario Johāne stella apud christianissimū regem orator. spectabiles domini ac studiosorū amatores Carolus guillardus parisiēsis parlamēti consiliarius. Petrus de courthardo regius aduocatus. Detractionis tue contra me causam fuisse calūniaris balbe: me inuidia confictis mendaciis citra rationem in te in uectum. Dic igitur dic michi. tete hoc loco interrogo: quisnā tibi cui nichil inuidia di gnum inest vel inuidiosissimus inuideret? Gloriosum me ac de me hyperbolice dicen tem per ludibriū iocorum pretextu mētitus es. Tutu scilicet qui toto isto dialogo falsis sima tibi iactitas. tuoqȝ impresso epigram matō titulo te poetā oratorēqȝ celeberrimū inscribere haud veritus es.

cirographū accelinum

Testes in accelinū.

Post rem

Inuidia

Detractio

De detractione/piurio/famosoq; libello quid pontificio iperatorioq; iure cautū sit: vel tuo periculo disce balbe. Anaclet9 papa sexta questōne prima. Deteriores sunt qui doctorum vitam moresq; corrūpunt iis qui substātias alioꝝ prediaq; diripiunt. Ipsi enim que extra nos sunt (licet nostra sint) auferunt. nostri quoq; detractores et morū corruptores nostrorū proprie nosipsos decipiunt. et ideo iuste infames sunt. et merito ab ecclesia extorres fiunt. Euticiam9 papa

Periuriū.

vicesima secunda questione secunda. Predicandū est vt periurium fideles caueant. Scientes hoc grande scelus esse. ⁊ in lege ⁊ in prophetis et in euāgelio prohibitum. qui nosse debent talem de periurio penitētiam imponi debere: qualez de homicidio sponte commisso. Item.l.si quis maior.C.de trās actionibus. Si quis aduersus pacta et promissa libero arbitrio et voluntate confecta inuocato dei omnipotētis nomine eo autore solidauerit: et non implēda promissa putauerit: nō solum notatur infamia/verū etiā actione priuatur. Adrianus papa prima

Libellus famosus

questione quinta. Qui in alterius famam publice scripta aut verba cōtumeliosa confinxerit: flagelletur. De famosis libellis C.l.vnica. Si quis famosum libellū repererit et nō statim corruperit vel igni cōsumpserit sed manifestauerit: sciat se quasi autorē hui9 delicti capitali sentētie subiugād.

Vide nunc vide balbe: qualē tibi famā tua in me conciliauit detractio.

r Espōsurus tibi: primo (que prefata ac memorie mādata velim) quinqꝫ conclusionū instar fundamēta iaciam. quibus veluti machinis tuos errores sepiuscule diruam. Deinde tuas in meaꝫ grammaticā obiectiones refellā. Tertio meā antibalbicam defendēs: ideoqꝫ illam ad verbum ponens: tuas illi factas tuo dyalogo respōsiones expugnabo. Atqꝫ (dum hec absoluam) e tuis pene infinitis cōplures errores (ne reliquorū tot tantorūqꝫ tedio lectores afficiā) tuis scriptis et quidē impressis ostendam. Litterā tuam michi refellenti et tibi excusanti necessariā fideliter ponam: āputatis tuis quibus redundas superuacaneis. Pleraqꝫ tamen et cōpendii gratia et a prefatis dominis exoratus oblitteraui. Et decimo octauo quinti libri capite fabio docente: falsis/stultis/superuacaneis respondere/ aut illa reprehēdere: nullius ē artis. In paruis auteꝫ ideo te interdū arguam: vt que pueri futuri latini scire debent te nescire monstrē vt enī epistola de institutōne cuius paulus apostolus inicium est hieronimus ait: non sunt contēnenda quasi parua sine quibus magna cōstare nō possunt. Tullius quoqꝫ libro ad herēnium quarto inquit. ita vt corporis bonam habitudinem tumor imitatur sepe: ita grauis oratio sepe imperitis ea vi-

distributio dicendorū

Errores acelini pene infiniti.

Vtilitas errorū cognitorum.

detur: q̄ turget/inflata/incōgrua/barbara falsaq; vt tua acceline est. istamq; qua ra-tione laudēt ignorant. Et quarto secundi libri capite quītilianus. viciosas orationes quas plerīq; iudiciorꝝ prauitatē mirētur le-gere ꝓdest. q̄ bene doceri nisi ab artifice nō possunt. Hoc diligētie genus ausim dicere plus collaturꝝ discētibus q̄ꝫ omēs oīm artes est eni potētius emēdare orōem. Tardiuea hec est machina accelinas iiuriolas fundit⁹ diruēs tardiueūq; istius ꝯtētionis tropheū

Fūdamēta memorie mādanda

q Vinq; fundamēta predicēda memo-rieq; mandāda hec sunt. Balbus (ne q̊s mētito eius cognoīe erret) accelinū e prē cognomē habet. Balbū autē se parilii voci tauit & īscripsit: balborꝝ venetorꝝ sibi nobili tatē arrogādo. Non secus ac terētianus ille athenis chremes lēni vero stilphōis nomen mētiens. Scripta tua accelinc ne dicā asel line sunt triplicia. vna tibi a mei emulis sū ministrata sūt. Ipsi eni (vt tute scis) michi dixere. altera vero ex plauto/aulo gellio/au sonio/aliisq; surripuisti et viciasti: illorum verbis/clausulis/vsibus/sentētiis tanq̄ꝫ ꝓ priis furtim abutēs. cetera autē tua sunt vi delicet tantum erronea.

Balbus ꝓ-prie acceli-nus vocat̄.

Scripta balbi q̄lia

Repēhensio nib⁹ tardiui balbus non satisfacit.

Reprehensionibus contra te meis neutiq̄ꝫ satisfacis. sed vel taciturnitate cōsentis: vel mea te refellētia āputas: aut tibi obiectum vitās (vt lectorē illius reddas immemorē)

aliena ad rem nil pertinētia deliras. aut in me stomachosus inueheris. Respōdes vero ita dolose ac caste: vt lector etiā imperitissimus tibi fidem habere minime possit. Aut tuum pertinaciter defendens errorē: in aliū alios ve incidis. sic vnicum multiplicē reddis. Culpam eni preseritim deprehēsam pertinaciter tueri: Quitiliano autore decimo octauo quinti libri capite: altera culpa est.

Autores ac rationes contra te pro me allegas. sic te tuo iugulas gladio. Aut illos citādo eo nec locos nec verba ponis: quo tuū inuētu difficillimū sit mendaciū mētiatur tuto (inquit titulo de grammatica quintilianus) quia que nunq̄ fuere inueniri non possunt. Vel illorum dicta calūniose falsificas. Aut quod nunq̄ somniauere scripsisse ais. Quod cum crebro facias: hieronimo iperatorioq3 iure scribentibus falsarius es. ad sensum suum incōgrua aptare testimonia (inquit geneseos prologo hieronimus) grande vicium deprauare sentētias et ad voluntatē suam scripturā trahere repugnantē. Bartolus. l. si. ff. de. fal. allegās dicta doctorum que non sunt dicta per eos penam falsi incurrit.

Allegat cōtra se autores et falsificat balb9.

Obsoletā vetustissimorū antiquitatē licētiam abusiuā quibus tu semper illustri imperitia redūdas nō admittā. nichil eni tam imperite scribi potest vt nō excusari aliqua

Obsoletis semper abutitur balb9.

videat auctoritate. ego autē de vera et que apud doctissimos in vsu est doctrina contendo. Quocirca in vndecimo libro priscianus ait. dictionib9 quibus autores quorum maxime vsus regnauit nō sunt vsi: nec nos vtimur. licet inueniātur vetustissimi protulisse. Et quītilianus decimi libri prohemio et capite secundo. vitandū id in quo magna pars errat: ne in oratione poetas nobis imitandos putemus. meminerimusq3 poetas nō per omnia sequēdos esse. in fictione quidem atq3 licentia.

Transitus

Nunc (vt secūdo mēbro distribui) tuas in meam grammaticā obiectiones refellam. Prenominis agnominisq3 exempla in mea grāmatica posita istum in modum vicio das. Prenominis exemplū enthymemate et auctoritatibus sic. Si magister prenomen sit: et cerdo et logicus et faber prenomina dici possunt. Dialecticule balbe cōsequentia ista non dyalectica verum accelina est. cum nec cerdo nec faber dici possit magister. Johanne andrea notante super clementinā de magistris cum sit nimis absurdum. In artibus et theologia tantum magistros dici debere. Et christo de se loquente. Vos vocatis me magister et bene dicitis. sum et enim. Auctoritatibus ita cauillaris. Plutarchus. proprio nomini prenomen preferebatur differentie causa: vt alter ab altero nosceretur. Dyomedes

Enthiméa accelinum

Applicat false.

Sumūtur prenoīa a qualitate facti. Pro me isti (vt in te fundamentū preieci) contra te faciunt. nāqȝ prenomē (vt ipse eodem in loco scripsi) differentie causa et facti qualitate nomini preponitur. Verbi gratia. Magister ad eorum qui magistri non sunt differentiā. non aliter ꝙ publius prisciani exemplum ad aliorum discretionē prenomen est. Agnominis exemplum pariter improbas. Enthymemate sic. Tuo de agnomine exēplo innuere videris: homīes quot quot sunt agnomina retinere. Cum patriū aut gentile nomē eque vniuersis cōueniat atqȝ tibi Consequētia est nulla: quādo non nisi aliqua insigni dignitate ꝑdito agnomen dari debeat Seruius super donatū. agnomen a virtutibus imponitur vt africanus. Vniuersis (cū ego in vniuersis sim) pro ceteris exclusiuo idocte scripsisti. nāqȝ sic scribēdū. eque ceteris cōueniat atqȝ tibi. Job tricesi° quarto capite. opus manuū eius sunt vniuersa. Luce decimooctauo. Nō sum sicut ceteri hominū. Auctoritatib⁹ sic firmas. Seruius. Agnomē est quod extrinsecus venit. vel a virtutibus. Dyomedes. agnomen est quod extrinsecus adiici solet ex aliqua rōne Sic acceline extrinsecus hac ratione differentie scilȝ gratia aniciensis agnomen ad tardiui andegauensis differentiā additur. eoqȝ modo similia. vt Terētius afer, virg. mātuanus, plini⁹ nouocomēsis: ad ceterorꝫ

Enthymema accelinū

Vniuersi p ceteris

Apllicat falle.

terentiorũ/vergiliorꝝ/pliniorũ discretionẽ addũtur. Michi et nichil.c.interposito scri benda me mea orthographia docuisse ⁊ fa/ bii auctoritate ⁊ argumẽto sed accelino ipro bare cõtendis. Auctoritate sic reseruatũ a veteribus est: ne in cõsonãtibus aspiretur. vt in graccis et triũpis. erupit breui tẽpore nimius vsus: vt chorone/chenturiones/pre chones adhuc maneant. inde durat ad nos vsqꝫ vehemẽter et ꝯprehẽdere ⁊ michi. Fa/ bius pro me contra te facit:qui antiquitatẽ obsoletã a veteribus reseruatã (cuiꝰ funda mentũ principio ieci)indicat ne in cõsonan tibus aspiretur.qđ pulcher et michi nõ pro/ bant. et graccos/triũpos/chorone/chenturi ones/prechones modo dicat nullus. Argu mento id pingui nõ(vt ais)minerua veruꝫ antidyalectica sic astruis. Apud veteres mi dandi casu enunciabaꝛ. Deinde cũ erum/ peret nimius aspirationis vsus .h.addide/ runt:alterũ.i.postponẽtes. Propositio quã maiorẽ alii vocant obsoleta veterꝝ antiqui tate fulciꝛ. Subsumptio quã minorẽ dicũt cassa est. Nam nõ modo.h. sed.c.quoqꝫ ad/ dendũ ⁊ ratio ⁊ doctissimorꝝ doctrĩa vsusqꝫ probãt. Leonardus Aretinus libri suarꝝ epi stolarũ octaui epistola secunda ad Lucium Antoniũ: quẽ tu in mee orthographie ꝯmẽ tario allegatũ (vt fundamentũ tibi oppo/ sui)siluisti. Michi et nichil(inquit ille)p.c. scribẽda censeo: habeoqꝫ autores huius rei

Applicat falsе

Argumẽtũ accelinum

dantē ⁊ petrarchā et bocatiū ⁊ coluciū salu-
tatum doctissimos hoīes. qui et ipsi scripse
runt.et doctissimoꝝ vsus idē approbat. Nā
quis ita loquif : vt dicat/michi/nichil/pter
ineptos quosdā qui ostētare se volunt anti
quarios eē.nec intelligūt ita pferri a se has
dictiones:vt iudei ⁊ chaldei magis ꝙ latini
videātur. Neqꝫ enī cum mihi nihil dixerunt
ātiqui:rōnem secuti sunt:sed vsus volūtatē
Nam ratio quidē (vt analogia oñdit) non
michi sed mibi dicere iubebat.vt eni me/te/
se:sic etiā mibi/tibi/sibi dicendū erat.quod
doctissimoꝝ vsus aspernat⁹ est.quēadmoď
post tot antiquoꝝ placita vsus mutauit.

a Nteꝙ meā ātibalbicā defendā tuasqꝫ
respōsiones debellē(sicuti tercio distri
bui loco)e tui dyalogi principio ad illū locū
vsqꝫ ex pluribus vt pollicitus sum paucos
errores tuos dyalogi ordine ostendam. In
dyalogi pfatione. Dum cūctos qui sibi me
fecerāt obnoxios memoria sollerci⁹ repeto.
Me fecerant obnoxios. Incōgruū est soloe
cista acceline:adiectiuo obnoxios et substan
tiuo me nūero discrepātib⁹. Neqꝫ obnoxios
ad cūctos referri sētētia ipsa refragāte pōt.
Duū tēporis aduerbiū per.q.ac duplicē.u.
scribis. Sed per.c.simplo.u.siue prepō siue
aduerbiū sit scribi debere his constat. Pris-
cianus in quarto . cum et aduerbiū pōt esse
et prepō. nec idē orthographia dicit differre
Idem in primo apud ātiquissimos frequen

Me fecerāt obnoxios .

tissime loco cu syllabe quu ponebāt vt quur pro cur. quū pro cum. itaqȝ sicut quur ꝑ cur nō scribim⁹: sic nec quū pro cū scribendū est Quītilianus quarto primi libri titulo. illa a multis obseruata differētia est: vt cum(si tēpus significaret)p. q. ac duas sequētes. u. si comitē: per. c. scriberet. verū hec iam inter ipsas ieptias euanuerūt. Reliquū. u. gemi-nato scribis. Qđ simplū postulare hoc ptȝ. ꝙ licet. u. vocali sequēte: ⁊ syllabe sonū obtinente(vt aqua)suum sonū perdat: ꝯsonāte tamē sequēte seruat. vt equs/reliqus. quod libro de orthographia quarto testatur papyrianus. et in primo libro. v. ante alterā vo-calem vim littere perdere ait priscianus.

Reliquum pro reliqum

Tardiuiā machinā quam hic scribis nō dicunt latini: sed vel tardiuā vel tardiueā vel tardiuianā. vt titulo de possessiuis secundo prisciani libro sciri potest. Asscribas sic semper. s. gemino indocte exarasti. nā. d. prepositionis ad subtrahit: cum sequēs dictio cū qua cōponitur. a. sc. incipit/in scđo libro dicēte prisciano. Neqȝ tā est exiguus oratorꝝ numerus: ꝙ eos viros bonos esse oportet. ꝙ pro vt te male posuisse cōstat. nāqȝ sexto et tricesimo secūdi libri capite valla docēte ꝙ efficienti: vt finali cause ꝯpetit. hic autē nō efficientē verū finalē causam indicat. Ad eam aduolare. Ad alterū manifesto re-dundat. Et qñ īperitia tu semper redūdas: disce scitu dignū de redūdātia tertio octaui

Tardiuia machina.

Asscribas

ꝙ pro vt.

Ad eam ad uolare.

Redūdet ni

istitutionū libri capite fabii preceptū. nichil (inquit ille) in oratione superfluat. Meas absurdas has q̄tumlibet ineptiunculas nichil dedicare vereor. Verū te hic profiten tem annuūt qui te norunt. Barbare tñ scri bentē grāmaticuli dānant. Nam ieptiolas nō ieptiūculas latini dicūt. In.a.eni finita vt ineptia in ola vt vncia vnciola faciunt diminutiua nisi.c.in vltima syllaba hēant vt furca furcl'a. etiā in tertio li.pris.autore Certe scio isto in dialogo frequēter scribis. Certe iunctū cum verbo scio nisi trāscrip-torū vicio depravatū.e.in.o.mutare ꝛ valla in calce tituli sexti et vicesimi secundi libri docet.et elegātissimi passim ostēdunt. Cū nō recitandis sed inueniēdis quoqꝫ facecijs aptissim⁹ esse videatur. Non dictio quoniā in priore ꝛ quoqꝫ in posteriore mēbro posita est:dictionē exclusiuā priore in mēbro postu-lat sic.cum nō recitādis modo. qđ et orōnis series et Augustinus datus senēsis docent. Nec quidē tantus esset fructus. Nec quidez nō dicunt elegātes:sed vel sine quidē vel cū quidē intericcta aliqua dictione.vt nec tan tus quidē. cornelius tacitus de claris orato-ribus. nec opinio quiđ fame cui soli seruiūt Firmianus quīto secundi diuinaꝝ institu-tionū libri capite.nec queri quidē dꝫ. ꝛ sexto sexti voluminis capite. nec illi quidē septē. Gratulor sapiētissime vir te esse deuectū. gratulor illā expectationē superatā. Gra-

chil in orōne
Ineptiūcl'a

Certe scio

Non recitā dis sed inue niēdis q°qꝫ

Nec quidē

Gratulor te deuectū

tulor datiuū oratorie habet: p̄sertim ex pro-
noie. vt gratulor tibi. Quitilianus in alta
odii potionis orōne pro muliere. non efficiet
vt misera puella nō gratuletur sibi. datiuū
quādoqȝ subintelligit. vt idē in cadaverib⁹
pastis. gratulemur ꝙ nulla ciuitas fame la
borat. gratulemur nobis subaudi. quod hic
(cū te scripseris) haud quadrat. accusatiuū
sed poetice datiuo tñ subaudito habet. qui
(cū prosa nō versu poetice scribas) hic non
cōuenit. sic igitur proprie dicendū. gratulor
tibi deuecto ⁊ illi expectationi superate. Cū
vitā oībus ornamētis et dignitatib⁹ que ho
minē beatū reddūt spoliatam duxerim. Ex
consciētia ⁊ vere hic de te profitenti assentio
sed iperite scribenti dissentio. qui te omnib⁹
ornamētis et dignitatib⁹ que hoiem beatuȝ
reddunt spoliatū confitearis. vt virtute/do
ctrina/ꝯsciētia/fide/vitate/ceterisqȝ bonis
mūdanis hoiem felicē reddētib⁹. Spoliatā
iperite scripsisti. spoliatus enim re quā non
habuit dicitur nemo. nisi te ante tuā vitam
illa possedisse somnies. spoliatio namqȝ est
a possessione rei imobilis violenta et iniu-
riosa deiectio. habet priuilegium spoliatus
vt non possit exui iam nudatus. c. frequens
de resti. spo. libro. vi. Ambiciosos honores
spreuerunt. Ambiciosus honor accelinū est
epitheton. Homo eni honoris nō honor ho-
noris ambiciosus est. Valla decimo quarti
libri capite. ābicio in aīo est. nā q̄ preter mod

Accelin⁹ de se pessime

Spoliatus re quam nō habuit.

Ambicios⁹ honor

cupit honores ābicione peccat. ab ābio ambi
cio. ab ambicione ābiciosus. que hois nō ho
noris sunt. Quitilianus in sexti libri prefa
tione. nō sum ābiciosus. Ouidius tertio de
ponto libro. post nris vt sis ābiciosa malis.
Quenā est tā stabilis ciuitas que nō possit
euerti. Ciuitas p vrbe iproprie ponit. No-
nius marcellus. vrbs est edificia. ciuitas in
cole. edificia aūt proprie euertunt. Sisēna
libro hystoriarum quarto. cū variis volūtatib9
incerta ciuitas trepidaret. vrbis appellatio
muris aut ptinētibus edificiis finitur. c. si-
gnauit de peni. et re. z. ff. de verborum sig. l. ii.
Vrbs tn̄ pro ciuitate interdū ponit vt cōti-
nēs p ptēto: nō tn̄ ediuerso nono oratoriarum
institutionū libro fabio autore. Omitto re
liquos q̄ a suis ciuibus nece mulctati sunt.
Cum non dn̄os sed priuatos prenoīaueris:
deqz illis tua sit sentētia: vt themistoclem/
alcibiadē/maulinm/ scipionē/ marcellum/
ciceronem: suis ciuibus pro conciuibus per-
peram dixisti. Dominus eni ciuem suum
priuatus autē conciuem dicere debet. quod
octogesimo primo quarti libri capite valla
astruit. Lelius autem apud lucanum ciuem
pro cōciue poetica licentia sic dixit. Nec me9
est ciuis in quem tua classica cesar audiero
Temerarie peregi. Temerarie aduerbia
liter non dicitur sed temere. Quintilianus
tertio primi voluminis capite.

Ciuitas pro vrbe

Ciuis suus pro cōciuis.

Temerarie

Illud ingeniorum velut precox genus non temere vnq̄ peruenit ad frugē vt tu balbe.

Ad omnia presto adsū.

Ad omia presto adsum: q̄ paucis in verbis quot vicia. Barbarū enim incongruū poeticūq; est. Barbarum cū posueris presto assum pro parato siue prōpto (vt sentēcia indicat) quod presentem latine significat vniuersis latinis astruētibus. at tu non es velut deus oībus presens. Incongruū est: cū presto adsum nō accusatiuo ꝑpositione addita verū datio iungat̃. persius satyra vltima. presto est michi mānius heres. Tullius in bruto. cui cause brute presto fuisti. Poeticū est presto adsum. tu aūt hic prosa nō versu nec poetice scribis. qd ipse fundamentum memorie mādandū preieci. Formidulosa virtus pro formidolosa scripsisti. cū formido nō formidu vt ābiciosa nō ambiciusa dicatur.

a Ntibalbicā modo ad verbū ponentes defendam⁹. Interq; illā defendendū tui dyalogi antibalbice respōdentis ex pluribus pauca (vt polliciti sumus) errata mōstremus.

Antibalbica.

In balbū famosum doctorum bonorū tardiui aniciensis detractorē responsio.

Exordii propositio.

b Albo doctorū / bonorum / mei detractori famoso tandē respōdere: illi⁹ peruicatia multorumq; preces me

Ratio.

inuitissimū cogunt. Quādo aduētitius im

pudoratus in me sibi officiosum scripto/ latratu/anno frustra est debacchatus. Viliū profecto hominū et suaȝ laudem querentiū est(scribente ad demetriadē hieronimo)qui se alterius vituperatione laudari putant. ⁊ qui suo merito placere nō possunt:placere volunt detractione bonorū. Quasi nostro nomini famā(vt ad hieronimū augustin9 ait) viros illustres accusando queramus. Non secus ac herostatus qui valerio ac seline testibus diane ephesie templū incēdere vellet vt nomē gloriolc cupiditate sacrilega haberet. Et iuuenalicū illud. Aude aliquid breuibus gyaris et carcere dignum. Si vis esse aliquid. Exēplo cuius vilissimus q̄sqȝ inhonestissimū quemqȝ audet. ⁊ quidem famose. Cum quod volunt:hic audent. quod audent faciunt.quod faciunt nō tam impunitum q̄ famosum est. Accelinus simulata inter detrahendū penitentia/ emēdandam cōpensandāqȝ michi ab se factam iniuriā plerisqȝ testantibus crebro ac vltro sancte deierans frequenter peierauit. Vbi enī pudor non est(tragedia secunda dicēte seneca) nec cura iuris/ pietas/ fides. Ego honesta conscientia grataqȝ bonis fama contentus istum nec natura nec doctrina nec virtute/ nec fama preditū magnanime spreui sperno spernāqȝ. Inuectiue quid prestant ait in hieronimū rufinus:que et in reprehendente fedissimā obtrectādi libidinē:⁊ in me repre-

Cōfirmatio rōnis.

Gradatio color.

Exornatio

Articulus color.

Assumptio

hensо miserabilē respondendi necessitatem

Trāsitus.

indicant. Ea propter acceline erga te vere tardius ex multis tuis nunc pauca edam.

Distribu° dicendoꝝ.

Repetitio color.

t E erroneū/heresis suspectū/perfidū/ periurum/scādalosum/famosum do- ctorum/bonorū/mei detractorē ⁊ proinde in famem Scripta tua barbara/incongrua/ falsa/heretica/probabo. Atqꝫ sic probabo: vt te talem titulo dicant digito monstrent omnes.

Narratio

a Acelinus(vt narrationē paulo altius repetam) morosus parētibus insalu- tatis/illis ingratissim⁹/pecuniolis vtcūqꝫ corrasis palans discessit. Lugduni non ad aram(vt iuuenalis ait) sed ad tabernā/nō rhetor sed aleator/ non orando sed alea lu- dendo/oia quātulacunqꝫ perdidit. Quare palliolo et sane pertuso in togulā resarcitā viso diu parisii equit.

Carniuo- rax balb⁹ i q̄dragesia.

Carniuoracē te in to ta quadragesima simulata abste valitudie testantur vniuersi quibus cum degisti. et te abhorrent/abominātur/execrantur. Hac- tenus ista nichil tuo dialogo respōdens taci turnitate(vt fundamētum preieci)cōfessus es.

Nobilitatꝭ balbice ia- ctantia.

Exclama- tio color

Nobilem venetum se predicat balbus. O veneti o balbi generosissimi istum thra sonicum vestre nobilitatis detractorē mul- ctate. Istam in te manifestam obiectionem (cum diffiteri haud possis) tuo dialogo sic

extenuare niteris. Qui animo et vita constitutus ē (vt ratio postulat) nobilis merito est censendus. Falsissima ista tua est propositio. cum famosos bonorum detractores/perfidos/periuros/infames (q̄ꝑ animo et vita constituti sint) ratio postulat ignobiles merito credendos. Preterea tu nobilitatis equiuocatione euadere autumas. de nobilitate virtuosa proponens. qua tamē nec immerito te nobilem haud sublimis. deniqꝫ (cum aperto marte mecum congredi nō valeas) in me falsis (vt soles) inueheris. tum barbarissas dum ais. Viri non erat obiicere id alteri deesse quo se spoliatum videt et fortunis nudati etatem agunt. Spoliatum (vt ante probaui) imperite dixisti. Nudatum etiam pro nudo dicente seruio super duodecimum eneidos librum. nudum quod tectum nō fuit: vt hic. nudatum vero quod coopertum fuit: quod hic minime congruit. Adam edidisse grāmaticam vniuersi vno ore vnaqꝫ voce dixeruut. Quinā vniuersi acceline? profecto nulli. Platonē eusebiūqꝫ testes fingis. neqꝫ (vt principio fundamentum ieci) illorum titulos aut verba ponis. cum hi grammatice ade mentionē fecerint nusq̄. Hic te meo de allegandis autoribus preiecto fundamento falsarium conuinco. Sillogismo accelino q̄dē sed ātidialectico ita arguis. Grāmatici propriū est munus:

Nudatus pro nudo.

Adā edidisse grāmaticā d̄t Balb⁹.

Falsarsis accelinus

Sillogism⁹ accelin⁹

cuncta que sunt idoneis aptisq3 vocibus si-
gnare. primus vero adã noibus suis appel-
lauit cuncta aialia. vnde facile colligit grã
maticã ab eodẽ principiũ ortumq3 traxisse.
Propositio falsa est. cũ res vocibus signare
linguarũ inuẽtorum fuerit munus. gram-
matici vero officiũ esse/congrue/latine/ele
ganter/loqui docere. alioquin (si tibi cre-
ditur) grãmaticus quisq3 cuncta que sunt
idoneis sibi vocibus nobis in diem signabit
et noua in horas non aliter q̃ in babylonia
turri lingua fiet. Assumptio autem propo-
sitioni nõ congruit. nam licet adam cuncta
animalia suis nominibus appellauerit: nõ
tamen res vniuersas. nec grammatici offi-
cium in quoq̃ exercuit. Conclusio vero nec
ex premissis colligit: nec grãmaticam ortu3
pricipiũq3 ab eodẽ traxisse probat. nec quod
debet grãmaticam ab adam conditã infert
Argumenta ex falso petita (sexto secundi
diuinarum institutionũ capite lactantio di
cente) absurdos exitus habẽt. En quonam
modo tuis (vt hic ais) arguciis omnia pro-
sequeris. Omnes publicitus incassumq3
carpit balbus. Attamen tardiuo aniciensi
litteras versusq3 istos sua manu scriptos
misit. Oratori facundissimo Guillermo
Tardiuo Aniciẽsi Hieronymus Balbus
Salutem plurimam dicit.

Littere acce line ad tardiuum

Cũ versus ex ingenioli nostri riuullo ema-
nãtes tuo noie dedicare statuissẽ: in mẽtem

venit nō illud catulianū. Cui dono lepidū nouū libellū sed amercoteron ꝛ veriꝰ cui dono tenuē rudeȝ libellū. Tibi guillerme tibi inq̄ Censor facundissime. Qui celo tue emēdationis addibito hec nō miratione digna q̄ elegātissimis litteris significasti. Sȝ paucis elemētis additis miseratione decorabis. Te etiā atqȝ etiam rogo: vt istud triuiale carmen non fama sed infamia dignum Vulcano aut deucallione adiuuāte ab omi lima et critico liberes. Vale nosqȝ vt facis redama.

Versus accelini ad tardiuū.

Tardior imensū crescit tibi fama p orbem
 Casurus nullo tempore surgit honor.
Nam remeet stigiis seu q̄ntilianꝰ ab vndis
 Gloria seu prisci tullius eloquii:
Cedet vterqȝ tibi. nomen laudabit vterqȝ.
 Egregium poscet alter et alter opus.
Te sine parnasi sacros qui scandere colles
 Aut credit fieri rhetora: litus arat.
 Vale amicorum optime.

Quicquid igitur secus ī tardiuū aut blaterasti aut exarasti balbe: falsum iuidiosaqȝ rabie detractū vniuersi indicabunt. Postri die tū tute oīum īconstantissimꝰ imo vero ipsa incōstantācia/ nūq̄ ab eo lesus: et latratu ꝛ scripto famose eidem palaȝ/ diu/ crebro detraxisti.

Correctio color.

n Vnc distributionem suo loco factam perfunctorie exequar. Vt omnes intelligant: q̄tū tu alios te longe doctiores meli

oresq; reprehendere valeas. Nichil hacten⁹ tuo dialogo respondens singula tacitus cõfiteris. Ad reliqua igitur.

Chirographũ suũ accelinus negat .l.et.d. indocte geminate.

e Pistole versuũq; tuoꝝ ad me errores nũc arguã. Quos et si tua manu scriptos pluribus te presente ostẽderim: tuũ tñ chirographũ haud erubescis negare. Ingeniolli/riuullo/ellegãtissimis/deucallione/elloquii.l.gemino:et addibtto.d.geminato sine aspiratione prefata tua ad me epistola tua manu scripsisti. Quod exploratissimũ est argumẽtum: te orthographiã pueriliter ignorare.quã tamẽ imprimis scire debent q̃ latinitatẽ profitẽtur. Quod(cũ tu in orthographia crebro erres)predictum esse velim.

Orthographiã ignorat accelin⁹

Frustra igit̃ tuos quos missos facio i orthographia errores in librarios reiicis. Tuo noie dedicare. Incõgrue ꝑ tuo noi. Serui⁹ sup illud primo eneidos. propriãq; dicabo/ait.in vsu est vt dicamus: sacerdos dicatus est numini. Maronẽ templis sibi dicatis et ciceronẽ ei medicaueri in datiuo pro me/nõ in ablatiuo contra te dicẽtes hic respõdens citas.

Dedicare nomine.

Allegat cõtra se.

Paucis elemẽtis additis. Elemẽtum pro littera vtrũq; ignorãs abusiue posuisti Priscianus in primo libro titulo de lrã.hoc interest inter elemẽta et litteras: q elemẽta ꝑprie dicũtur ipse pronũciationes note eaꝝ littere.abusiue elemẽta pro lrĩs. Post multam vt passim vaniloquẽtiam sic respõdes

Elementũ pro littera.

Litteras pro elemētis et elemēta ꝑ litteris accipi preter te dūtaxat quis ignorat? Istud me haud ignorasse mea littera tuas euasiones preterc ludens testificata est inquiens. abusiue elemēta pro litteris. Quocirca liquido me probat te vero improbat libello de accentu Priscianus dicens. littera est nota elementi. que cum scribitur et in voce minima resonat: nichil aliud ꝙ nota ad formandum elemētum esse comperit̄. sed cum in vocem ex sono prorūpitur: elementi vocabulū accipit. Litterarꝫ elemēta sunt ipse pronunciationes. elemēta proprie ipse pronūciationes dicunt̄. note aūt littere. abusiue elemēta pro litteris et littere pro elemētis ponūtur. Ast pro at ibi et frequenter isto in dialogo posuisti. Non hoc distāt. at oratorium est in prosa vt hic ponendum. ast vero poeticum pro at breui in versu productū. alterū itaqꝫ ab oratoribus: alterum vero a poetis vsurpatum legitur. Cassurus gemino. s. imperite exarasti: cum simplum postulet ⁊. a. productam habeat. Quintilianū hic michi contra te suffragantem ducis. Nam ꝙ. s. geminet̄ quotiens longis subiecta aut media longarū est: antiquum et obsoletum esse illius verba probant. Orthographiā vero ꝯsuetudini seruire cum illum dicentē addis manifesto te tuo gladio iugulas: cuius precor consuetudo causse/ cassus/ diuissiones/ ꝗ quitiliani sunt exempla. s. duplo scribit?

Littera pro elemento ⁊ ediuerso abusiue ꝗdē.

Ast pro at.

Cassurus

Allegat cōtra se.

Existo pro exto.

nullius profecto nisi accelini antiorthographi. Qui existunt omnes antecedo. Existunt pro supersunt vel extant horum differentiam nesciens tuo dialogo hic et passim scripsisti. Exto enim sine motu significat. et hominem viventem superesse quasi non subter esse sub terra humatum. et extare hoc est superesse latini dicunt. Maro georgicorum tertio. extant circumfusa pruinis corpora magna boum. Existo autem prodeo vel exurgo et cum motu significat. Tullius de divinatione. summersus equus voraginibus non existit. Balbo fraudi vortis.

Vorto

Vorto quo tu frequenter isto in dialogo abuteris dicente sup terentianam adelphorum comediam donato vetustum comicum obsoletumque e. Sic passim obsoleta comica (vt antiquarius videare) scribis. de quibus fundamentum preieci. In hoc proposito permanebo: vt vltum iri fas putem. Incongruum esse bifariam ostendam: tum quia active non passive tua ista sententia significat. iri vero passive. tum quia cum verbis active vt vlciscor significantibus ire non iri dicitur. vndecimo oratoriarum institutionum libro quintilianus. bonum virum decet vltum ire scelera. vt me nunc tuos errores acceline. Inventi sunt qui vitam fuderint: vt in inimicos animadverterent. Aiadverterent pro punirent posuisti. sic enim differunt (valla autore primo et septuagesimo tertii libri capite) punire est quorumcunque sive iure sive iniuria.

Vltum iri pro ire.

Aiaduerto pro punio

aiaduertere aũt eius est qui in alterũ habet potestatẽ ordine ac rite.i. cum aiaduersione punire. Ualerius maximus in quinto.cum Antonius interceptũ a liberto suo paludamentũ cõperisset: ptinus in eũ aiaduertit. Quã prudẽtius alexãder dicebat. Accelin⁹ haud latinus est sermo.ꝗ eni duo sigificat. ꝗtum et valde.pro ꝗtum positiuo iũgitur. clitipho i heautõtumorumeno. ꝗ iniq̃ sunt patres in oẽs adolescẽtes iudices.pro valde aũt superlatiuo.vt moralis quisq̃s fuit ille nõ tamẽ cato. cum aiaduerterẽ ꝗplurimos errare in via morũ: succurẽdum illoꝝ opinioni fore existimaui. Pariter ego cum aiaduerterẽ accelinũ ꝗplurimũ errare: succurrẽdum illius imperitie fore existimaui. quãto aũt ꝯparatiuo sociatur.lactãtius diuinarũ institutionũ prefatione. quãto serius tanto vehemẽtius oipotens mercedẽ sceleris exoluet.vegecius tertio de re militari libro.loc⁹ tanto vtilior iudicat̃ ꝗto superior fuerit occupat⁹. Magis est amica veritas. Amicior proprie dicendũ sine ꝯparatiui suppletione (cum nõ egeat)et ipsa grãmatica et plaut⁹ in penulo probãt.dum ait.nichil est homini amico opportuno amicius. Cerimoniaꝝ sacris. Per.e.nõ per.i.in secũda syllaba scribendũ festus põpeius valeriusq; maximus probant. Prior sic.ceremoniaꝝ causam ab oppido cere dictã existimãt. posterior sic primi libri titulo de religione. ceremonias sa-

Quã prudẽtius p ꝗto.

Magis est amica pro amicior

Cerimonie pro ceremonie.

Bládiũtur passiue

Rhetora fieri p rhetor.

Eualerim poetam pro poeta.

Epygráma

Repente .i. tempestiue.

Facies pro vultu.

cras inde institutũ est vocari: quia ceretani in fracto rei .p. statu perinde ac florẽte ante coluerunt. Blandiuntur ne aures tue his modulis? Profecto non acceline. Cum blãdior passiue (vt tu hic ponis) nusq̃ nisi antiquissime & obsolete (vt in octauo libro docet priscianus) sed actiue significet. Fabius in egro redpento. Blandior iudices paulisper calamitatibus meis. Qui credit fieri rhetora: in tuis ad me predictis versibus scripsisti. Et persianũ illud exponens. Repente poeta prodirẽ. eualerim poetam protulisti. & cocum interpretãs: cocta volebat videri seuerũ hoiem dixisti. Respõdes istũ in modũ. Huius hec est sentẽtia. q̃ credit sine tardiui suffragiis queq̃ oratoriã facultatẽ assequi posse: falsa proveris captat. Quorsum ista aselline? cur de rhetora mentionẽ fecisti nullam? nẽpe qr illustris semper es soloecista. Epygrãma .p. greco quater hic pinxisti: cuz epi greca dictio .i. latinũ postulet oib⁹ orthographis testibus. Repente poeta prodirẽ. id ẽ tempestiue. Quisnã ita persianũ illud interpretatur? Accelinus videlicet suo dialogo. an repente intẽtiuum id est quod tempestiue tẽporale aduerbiũ? Faciem sume vultũ proprie dicendũ. cum facies ad corpus vultus ad animũ referatur. faciẽ nobis natura: vultum autẽ voluntas ministret. Et licet alterum pro altero interdũ pro sentẽtie qualitate ponatur: non tamen hic bene.

Si ex coqui mei ore verba hec excideret: eum coquina abdicarem. Coqui pro coci. Cocus in secūda syllaba per.q.veteres scribebant.coqui in genitiuo: coque in vocatiuo dicētes. Juniores vero (vt a verbo coque et coqui differret) per.c.scribūt.quod sup illaʒ adelphorū scenā/omnē rem notat donatus et in sua orthographia gasparinus docet.

Coqus pro cocus.

Inteptare in itinitiuo et publice ꝛ frequēter (vt amare) dicēdū astruxisti. Quāuis multam veterum antiquitatē a Prisciano in octauo libro obsoletam abolitamqȝ dictam frustra hic respondens inculcaris: nullo tamen qualicunqȝ autore interpretare in infinitiuo dicendum probasti. Sed ais. Opinaris mi magister: certas esse ad hec verba inclinanda constitutiones indissolubili necessitate ordinatas. Tuus ego tua confessione sum magister. Mi discipule ꝛ semper imperite istud pueri non dicam opinantur: sed sciunt: verboꝝ regulariū irregulariūqȝ cōiugationes a grāmaticis definitas. quas (vt patet) tu ignoras. Grāmatices poeticesqȝ precepta in altera ꝯpitis abs te affixa schedulula scripsisti. Cum grāmatice ꝛ poetice latine dicendū titulo decimo quarto libri oratoriaꝝ institutionū secundi precipiat quītilianus. Hic non tantum nō satisfacis sed in errorē quoqȝ alium incidis. cum ais. Grāmaticen grece ac grāmaticā latine declinari.sȝ nullū vtrusqȝ finitōis discrimē eē.

Interpretare p iterpretari.

Cōiugationes accelin9 ignorat

Magister accelini tardiuus est

Grāmatices pro grāmatice.

grāmatices ꝛ grāmatice nō differre.

Quãuis ex quītiliano vbi notaui eliciatur declinatione greca scientie nomē:latina vo illius pceptiones intelligi. Ait inq̄. Jlla de qua loq̄mur rhetorice talis est.nā vno modo sit appositū ars rhetoricavt nauis piratica altero nomē rei quo nos ipsam nunc volumus significare substantiā. Jtaq3 hoc verū rhetorice nomen sit. Ego (vt tuis nugis hic respondeā) docte vt constat mee artis nomen inclinare scio.tu aūt nequaq̄. Ad hoc studui. studeo vel datiuo iūgitur. Boecius primo de ɔsolatōne libro. si sapiētie studere cōtigisset; vel accusatiuo sine prepōne. vt in vndecimo quītilianus.pronunciationē tam diligenter studuit.

Studeo ad hoc

e Pistolā ad guillardū tuā nūc notabo que sic incipit. Johāni guillard Guillardo latine scribendu3. Jstud tuo dialogo cōfiteris. Deinde ais. vulgaribus verbis agendū: cum ad vulgi cognitionē nostra cōmodat̄ oratio. Quasi vero tu nunc vulgo latine scribas. Jn hac intermissiōe litteraꝝ ne dicā interitū. Pro interitu incōgrue. nā verbū dico (vt ipse in mea grāmatica te do cui) intrāsitiue sic ponit̄.quod et tullius probat ī oratione ꝓ milione dicēs.an sperasset viuo milone:ne dicā consule.nō dixit ɔsulē: vt tu interitū. Disce tandē soloecista a me scire ɔgrue.ego nāq3 officiosissimi magistri tu vero igratissimi scholastici officiū facis. Homines enim nulla alia ratione ad deos

Guillard ꝓ guillardo.

Jn hac iteritū ꝓ interitu.

Sententia

ꝓpius accedūt ꝙ sapiētia ipsa. qua ꝛ digni ce lestibus sedibus videmur. Atat. Hereticū istud est asceline. christianū vero de fide. nā sapiētia huius seculi quam tua indicat epi stola stultitia est apud deū autore gentium doctore paulo ad corynthios primo. nūquid stultā fecit deus sapientiā huius seculi? Et vndecimo ad hebreos titulo. Sine fide deo īpossibile est placere. Hic (qd memorie man dandum preieci fundamētum) te dānantes meas ꝓbationes siluisti. Istudqʒ vt cetera ꝙuis a me ꝓmonitus nō obstinate modo de tendis: verū tres quoqʒ errores addis. cū enī doctiusculus videri ardes: erroribus scates. ais inꝙ. Non esse bene agendū spe premii. Iniquissimū est equitatis mercedē querere. Qui virtutē precio metiunt: nullā virtutē esse dicunt. Primā sentētiam spes damnat que est certa expectatio future beatitudinis veniēs ex meritis ꝓcedētibus. itaqʒ apostolꝰ expectātes beatā spem. i. rem speratā vitaʒ eternā. decimosexto prime ad corynthios ca- pituto paulus ait. si in hac vita tm̄ in xp̄o sperātes sumꝰ: miserabiliores sumus oībus hominibus. Et dauidicū illud. Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificatōnes tuas ineter num ꝓpter retributionē. Secundā sentētiā hec cōuincūt. capitulo decimo Iohānes euā gelista. et prie ad thimoteū qnīto. Dignꝰ est operariꝰ mercede sua. In sermone de cō- uersione sancti pauli gregorius. operarius

heretica.

Sententie tres erronee ac scanda- lose.

Sentētia heretica.

Hi pro ii Allegat cō tra se.

Falsificat allegatum

Falsificat elegantiā

deficeret in via: nisi attēderet qd acceptur9 esset. Tertiā sentētiam aristoteles refellit tuꝫ ethicoꝝ quarto. honor est virtutis premiū tum in eiusdeꝫ octauo. virtutis et beneficii premiū honor. Qui diuitiaꝝ fulgore eminent: hi fortune gratias habeāt. Hereticum istud ē. fortune/hoc ē nichilo(vt paulo post ostendā) nō deo pro diuiciis gracias agere. Agimus(inquiūt christiani) tibi gratias oī potens deus pro vniuersis beneficiis tuis. Hi male pro ii scripsisti. hic nāqꝫ presentiū demōstratiuū. is vero absentiū relatiuū est. Vallam hic respōdens sic allegas. hic et is habēt potius illā de qua modo memini prisciani differentiā. vt hic spacio propinquiore is vero longiore intelligat. multis tamē in locis vtrūqꝫ locum habet. vt qui prefert virtutē diuiciis: hic sane fortis est. vel per cōpositionē. vt quecūqꝫ mulier adultera: eadem venefica ē. Pro me in te istud facit. vt diuiciarū fulgore eminētes longiore spacio absentes quos hic nō potes presentes spacio ꝑpinquiore ostēdere: tue dn̄e fortune gratias agāt. Ad hoc(vt soles) verā litterā viciasti. aut viciatā secus sequeris cū hic ꝑ is ponis ibi hic sane fortis est. qd sequens statim lrā approbat cū ait. eadē venefica est. Elegantiamqꝫ laurētianam corrupisti. nā vbi ille propinquiore ⁊ longiore vtpote in comparatiuis dixit: tu propīquiori/longiori scripsisti Dic modo(vt scribis) me vallam nescire.

Que fortuna res mortaliũ quasi suo iure sibi vendicat. Et eas solo nutu ministrat. Hereticũ istud est. christianũ vero de ea quã tua scripta negãt diuina prouidẽtia. boecio etiam quarti et quinti de consolatione libri prosa sexta astruente. ⁊ lactantio diuinaruʒ institutionũ primo tertii libri et tertio septimi ⁊ de ira dei decimo titulo. Dictus hic vt pas sim in me falso conuiciaris. de tua domina fortuna superuacanea scribens obiectu vitas Sphyngide opus esset. sphynge nõ sphyngide dicitur. Plinius primo et vicesimo octaui libri capite. de sphyngibus. et duodecimo tricesimi libri capite. de pyramidibus et sphynge. Fortuna sic deffinit. fortuna ẽ et circa istius famosi dialogi finẽ. diffinitũ est effugere istas erũnas. Diffinire lauren tio in laudensibus erroribus autore est hoc ab illo finiendo ac parciẽdo distinguere. vt fortunã. definire vero est valde determinare et finem dare. vt erumnas effugere. Pomponius iuriscõsultus. vrbare est aratro defi nire. et quarto ad herẽnium nonoqʒ oratori arum institutionũ diffinitio rhetoricus ponitur color. Qui plurimarum atqʒ optimarum artiuʒ eruditione pollent. Artium eruditione. Indocte scriptum est. non enim artes sed homines artibus erudiuntur. Itaqʒ sic dicendũ. qui plimis atqʒ optimis artib⁹ eruditi pollẽt. Istũ in mod hic rñdes

Sentẽtia heretica.

sphyngide. p sphynge.

Definit p diffinitur ⁊ ediuerso

Erudicio artium.

Sic et sonus debilior esset. & ppositio min⁹ decoris obtineret. Sonū tu acceline vt asinus ad lyrā sequeris: rerū autē veritatē corrūpis. Quidni hic michi in te suffragātem citas dum ait. in patrias artes erudiendus erat. Homo videlicet nō artes. Subiungis Eruditus doctū designat. artiū eruditionē apud ciceronē aliosq₃ delectos autores inuē tu facile est. vt in oratore. mea quidē sententia nemo poterit esse omni laude cumulat⁹ o:ator nisi erit omniū rerum magnaꝝ atq₃ artiū scientiā ꝯsecutus. Si acceline erudit⁹ doctū significat: ars minime erudita dicit̃. sed homo q̄ doctus est. duodecimo noctium atticarū libro aulus gellius. humanitatē q̄ verbis latinis probe vsi sunt appellauerūt qđ nos eruditionē institutionēq₃ in bonas artis dicimus. et idem in didē longe tamen post. eruditioni doctionq₃ praxiteli. Artium eruditionē nec cicerone nec quouis alio autore probasti. Non ergo facile: sed (q: falsuz est) ipossibile inuētu est. Necessarias fatoꝝ vices. Hereticū istud est: vtpote volūtatem cogens liberūq₃ arbitriuz tollens. et contra philosophos etiā minime christianos. ptolomeus in almagesti. sapiens dn̄abitur astris Et tertia centilogii propōne. celestia corpora nō imponūt necessitatē sed inclinationem. qđ et hali in eiusdē ꝯmento ait. albumazar circa tertie differētie finem. effectus rerum ex motibus planetaꝝ iussu dei fiunt. diuus

Allegat cōtra se.
Cōsequentia accelia.
Applicat false.
Sentētia heretica.
Fata necessitatem nō imponūt.

thomas aquinas de fide catholica in genti-
les secundo ⁊ nonagesimo tertii libri titulo
angelus operatur ad electionē hominis per
modū persuasionis. corpora vero celestia per
modū disponētis. Dictus hic nil satisfacis.
Humanarū rerum domina fortuna. Hereti
cum istud est. ⁊ in iesum celestiū/humanorū
infernorūqȝ dominū blasphemū/ipso vltio
matthei titulo dicente. data est michi pote-
stas in celo et in terra. Et beda interpretāte
Non tantum hoc de coeterna patris diuini-
tate sed de assumpta humanitate dicitur.
Fortunā humanis rebus dominari scribis.
fortunam autem nichil esse: vicesimotercio
libri tercii capite probat lactantius. Tu for-
tunam humanarū rerum dominam credis
ac predicas. christiani vero inquiunt: credo
in iesum christum vnicum dominū nostrū.
Sin hoc non credis: quem te vidisse palam
ac frequēter predicasti mahumetē crede. qui
quarto et quito alchorani capite iesū christū
omnium dominum his verbis confitetur.
Jesus christus filius marie dei filius possi-
det q̄dquid est in celis ⁊ in terra. damnādaȝ
et publice reuocandam istam erroneam sē-
tenciam et ceteras tuas aurelius augustin⁹
probat. qui primi retractationū libri primo/
secundo/tercio capitulis fortunam se nomi
nasse retractat. licet (inquit) nulla religio di
cere prohibeat forte/forsan/torsitan/fortas-
se/fortuitu: verūtamen me penitet: sic nomi

Sentencia heretica.

Mahumetes de iesu.

Damnāde ⁊ publice reuocāde sentencie acceline.

nasse fortunā cum videam homines habere in pessima consuetudine: vt vbi dici debet/ hoc deus voluit: dicant hoc voluit fortuna. Vniuersos igitur ego christianos postulo: vt et in te heresis suspectū animaduertāt et in tua heretica scripta impetum igneum faciant. Veh capiti/veh pedibus tuis. Ve preter te aspirauit nemo. Vetustate perspicuos artiū scriptores tibi eligas. Deligas scribēdum. Laurentio valla primo et sexagesimo quīti elegātiarum libri titulo precipiente. Laurētii verba hic sed dolo āputata pro me contra te ponis· ait enī sic ad verbū

Veh.

Eligas pro deligas

Allegat cōtra se et lrāz amputat.

Deligere et eligere sic differūt: quod deligere est quod magis idoneū ad rem agēdam est cernē. eligere vero vel ad nostrū emolumētū vel ad illi⁹ qui eligit dignitatē. deligit sibi īperator milites nō eligit/ ad rem videlicet bellicā idoneos. et iter eos agit delectū quis cui rei sit maxime cōmodus. et paulopost sacerdotes eligunt sibi pontificē. et clerus episcopum. discipuli preceptorē sibi deligunt. Hec valla. quod ipse quītiliano autore firmabo. in .x. cū ait. delectus rerū verborūq; agēdus est. Sic ergo scriptorū atq; autorū delectus est habēdus. Non etate sed īgenio adipiscūt artes. Adipiscor deponēs actiuū nō passiuū (vt tu hic ponis) est: nisi āntiquissime et obsolete. vt in octauo libro docet priscianus. Solarer si balbū angi ꝯspicerem. Solor n̄ secus ac de adipiscor dixi deponēs

Adipiscunt artes.

Solarer.

actiuū nō (vt erras) passiuū est. in epistolis oracius. istruit exēplis inopē. solatur egenū. Voluptas ea multum michi maxima est. Multū positiuo sociat̄. vt multū magna. aut abusiue cōparatiuo. nusꝙ̄ suplatiuo. sȝ multo. fabius i scđo declamādi ratio mlto est vtilissima. Vnius estimem⁹ assis. Estimo nusꝙ̄ latine cū genitiuo sed cū ablatiuo legitur. vt in quīto libro valerius maximus magno vbiqȝ precio virtus estimatur. Nec abs te catullo probatur gtō iungi dum ait. Rumoresqȝ senū seueriorꝝ omnes vni⁹ estimemus assis. Nāqȝ hic estimo nō cum gtīo absolute ponit̄. verum cū ablatiuo quod est precio/versus necessitate subaudito. a quo ille regitur genitiuus. hunc in modū. estimemus oēs rumores subaudi precio vni⁹ assis. tu aūt hic prosa nō versu scribis. Itaqȝ dic michi: quis etiam ita vt tu incōgruus dicit: estimo hanc rem vnius denarii. Valla primo tertii libri capite. nulla alia nomia nisi tanti quāti eorūqȝ ꝯposita pluris ꝛ minoris queūt in gtō adiungi his verbis/estimo/vēdo/addico/et similib⁹. neqȝ eni audiuimus vnꝙ̄ dici. vēdidit hic patriam auri. sed per ablatiuū. Nam illud apud cicerone quanti addictus? mille numinū. nō est mille genitiui sed ablatiui casus quasi millenario nūmorū. Huiusmodi v̄ba ablatiuū desiderāt Quid queso perniciosius nostris tirūculis esse potest annotaciunculis peroti. qui non

Multū maxima.

Estimo vnius assis

Fallū dicit

Allegat false.

Peroto et sulpicio bal bus detrahit.

perorare sed pererrare adolescentulos egregie docet: Quid vanius insulsissimis figmentis sulpicii.qui quouis etiam supplicio ob tales inepciolas dignus est: Cum accelinus doctorum bonorumqȝ detractor in hos quorum operū partem vel minimā condere nesciret:ita mendose debacchetur:dubitare debet nemo eūdem inuidia rabidum factū contra tardiuū mentiri. Sollertissimo et a solers venientia.gemino.l.sēper scripsisti Cum simplū postulet probante donato sup illud in eunucho.adolescētem solertē dabo. ait inqȝ.solers quasi totus ex arte. Ais hic solers geminato.l.conscribi vsus ostendit. Quorūnam vsus dic:accelinus tantum.

Sollers.

Novicios litteratos hic perperam scribis. Nouicii enim,sunt serui venales.celio iurisconsulto dicente.nouiciū non tyrocinio animi:sed condicione seruitutis itelligi.nec ad rem pertinere latine sciat necne.et vlpiano dicente.precipiūt ediles:ne veterator pro nouicio vencat. Item valla in pogium ait.nouicii proprie dicuntur serui vtiqȝ sine apposito:qui venales sunt.et si quidam sic dicūt nouicii phōrum sectatores et similia male.

Allegat falsum Nouicii litteratores

Ego omnibus istis gloria anteeo. Incongruum istud est.congrue enim dicēdum est omēs istos anteeo.eo namqȝ cum ante siue separati siue coniūcti positū accusatiuū postulare grāmaticī haud ignorāt.āteibit faciē tuā iusticia.decimo octauo esaye capitło.

Anteeo omnibus.

e Pigrammaton tuorum errores/fa-
mosa/obsceuissima/scandalosa/he-
reses refellam. Epigrammata
tua ab omni homine bello saltẽ ac pudiculo
abominanda et auertenda tuo dialogo ex-
cusatum ire putas. Clausulas igitur tuas
cum mea illarum vera et latina expositiõe
scriptim ponam.ais enim.In balbi versi-
culis graues sentencie desiderãtur.Quia
non sunt balbe.sed deficiunt.vt desiderati
sunt qui deficiunt.liuio/cesare/ceterisqȝ ele
gantissimis sic vtentibus.et insaturnalib9
macrobio exponente.Erit humanitatis lec
torum cogitare:sũmos illos viros non mo-
do a lasciuia sed ne verbis quidẽ nudis ab-
stinuisse.Non modo a lasciuia abstinuisse.
Alterum nõ ibi deest.nam sic scribendum.
nõ modo non.vt cicero nõ modo quas cesar
leges tulisset ĩfirmandas nõ putare.sed ne
illas q̃dem fixas videtis.Nõ ex verbis vni
uscuiusqȝ vita censenda est.Imo plane.ser
mo enim(vt in puerbiis ⁊ de moribus seneca
ait)est animi imago.qualis vir:talis orõ.pu
dice mẽtis debet etiam sermo eẽ pudicus.q̃
nõ destruat(vt tuus) audientem:ad mauri
cii filiã epl'a cuius iniciũ est:quantũ in cele-
stibus/ait hieronymus.corrũpunt mores bo
nos colloq̃a praua/ex menãdro sumẽs apl'us
Sed q̃ de terra est acceline:de terra loq̃tur.
tua te loq̃la manifestũ facit.hoies scriptis
vt eratinnitu dinoscũtur. Modo ad tuum

Desiderat

Non modo
sed ne qui-
dem

Sentencia
falsa.

epigrāmatō titulū accedo. Hieronimi balbi poete oratorisq3 celeberrimi epigrāmaton opus feliciter incipit. Vah barbar9 nugis fabellisq3 modo refertus se poetā oratorēq3 celeberrimū īscribere audet. qd nec virgili9 nec cicero nec doctorꝝ quisꝙ presumpsit. presumat igitur grāmatica accelino adulante celeberrissimissimū se inscribere. Quapropter tibi istum scholastici iure ac merito titulū dedere. Asellini barbari poetride pice aratorculiq3 ipudoratissimi detractionum libellus turpiter inficit. Balbū tricesimo libri quarti de ciuitate dei titulo aurelis augustinus interpretatur hoc pacto. Balbus velut balbuciens superstitiones inserit.

Jactātia titularis balbica

Titulus balbicus

Balbi interpretatio.

Quod in te solum istud nomē mentitū interpretor. Istud mutus confiteris. Sed ais Disce mi magister lactancii sensa. Disce mi discipule & semper antiquarie: sensa quo vocabulo isto in dialogo sepe vteris ātique et obsolete pro sensus te posuisse autore in octauo libro quintiliano. dum ait. veteres que animo sensissent: sensa dicebant. Morbos narres. quasi egrotus siem. egrotus est qui mentē viciis inquinatā gerit. Egrotus pro egro in posteriore mēbro impropie ponitur. Cicero tertio tusculanarū questionū libro. ppie sicut egrotatio ī corpore: sic egritudo in animo dici potest.

Sensa pro sensus.

Egrotus pro egro.

Impudicissima accelina.

e Pigrāmata modo tua damnemus.
Quid geminas vna queris sub nocte

puellas. Que iungãt placidis basia mille iocis. Jūgaturq3 femur femori: Quid facies cum sit metula nulla tibi: Proh nefas ipudicissimū/libidinosū/scādalosūq3 acceslinū pudici boniq3 auersenimi. Heccine accelina sunt epigrāmata vilissimus debita. Sub nocte. Incongruū est. sub eni(cum tēpus vt hic significat)nō cum abltō sed cum accusatiuo ponit. virgilius primo eneidos. vrit atrox iuno. et sub noctē cura recursat. Meā hic te dānantē lrām truncasti. Obiecto nō satisfacis. Virgiliū et perperā exponis et(vt sepe alios) vicias allegando. Dixerā eni sub(cū tempus significat)actō iungi.qd super georgicoꝝ primū honoratus docuerat seruius. tu aūt ablatiuo iungi du abus virgilii autoritatibus contēdis.quaꝝ locos(quia illos vt soles non notaras) ipse (vt falsitas patescat)digito(vt ita dicam) monstrabo. Jn sexto.ibant obscuri sola sub nocte per vmbrā. Quod tu sic exponis.id ē in ipsa nocte. Perperā exponitur.nox enim ibi non pro tempore nocturno: sed pro ipsis tenebris accipitur. cum de enea ad infernā descēdente loquatur virgilius. secūdo eneidos. quale per obscurā noctem sub luce maligna: id est in ipsa luce. Male exponitur. ibi eni lux pro lumine sumitur. facit nāq3 tēporis nocturni lune admixto lumine ꝯparationē. Nec tibi satis: nisi poetā allegādo viciaueris.cuiꝰ vera hec ē littera.quale per

Sub nocte pro noctem

Probatōes truncat

Expoit virgiliū pperā et viciat

incertam lunam sub luce maligna. falsū sic
scribis. Scire debemus tūc prepositiōes ius
Falsum in grāmatica
suū retinere: cū preponūtur. Jsād plereqꝫ pre
positiōes refellūt. que sic postponunt̃/ te sine
quo cum. qua cū. et versus ⁊ tenus sēp apud
latinos postposite. liuius. tria albana romā
versus. salustius. egyptū versus. cicero de di
uinatōe. areciū versus. virgilius in decimo.
laterūtenus. crurūtenus. q̄ntilianus in duo
decimo. auriūtenus. celius. cumaruntenus.
cursius. hostiū tenus valerius maxim⁹ libro.
nono. scholatenus. capulotenus. suetonius ī
iulii vita. ꝯsulatū titlo ten⁹ gessit. Vsqꝫ etiā
postponitur. suetoni⁹ in tiberii vita. romam
fusca viola ria. Sillo gismus ac celinus.
vsqꝫ peruexit. millenū vsqꝫ deuexus. Fus
ca nec albentes pingunt violaria campos.
Fusca non sunt violaria. cum qui inter al-
bum nigrumqꝫ est color fuscus dicatur/ quē
gris gallice vocamus. Fusca violaria syllo
gismo accelino quidem sic iferre autumas.
Cum luteus color nigro infuscetur. viola-
ria vero sint lutea: recte quoqꝫ dici fusca vi
olaria censendum est. Breuiter sic arguis.
viole sunt lutee. ergo fusce. Quidnam ma
gis contrarium posses inferre: cū luteus co-
lor croceus quasi ruber roseus ve sit. et fusc⁹
qualis supra dixi. preterea. licet nō luteus tā
tum sed nigro dēpto ceteri quoqꝫ colores ni
gro infuscentur: et violarū lutea quedā spe
cies rarissima sit: nō tñ viola vlla ē natura
fusca sꝫ purpurea sēsu visu indicāte. ⁊ seruio

super bucolica dicente. vacinia viole sunt. quas purpurei coloris esse manifestum est. Et qm̄ in epithetis qd̄ viciosissimū est semper imperitissime erras poetrida pica: disce qd̄ in octauo oratoriaꝝ institutionū libro capite de tropis quītilianus docet. Epitheton fit ꝑ ea que in quoqȝ sunt ꝑcipua. verbo cui apponit̄ ꝯuenire debet. quod si nichil efficit redūdat. Fabiū hic pro me contra te addis. dum ait. poetis satis est epitheton cōuenire verbo cui apponit̄. vt dentes albi. humida vina. Siccine acceline color fuscus viole cōuenit? Epptheton hic quater. p. greca scripsisti. licet epi greca dictio. i. latinā postulet Cum vsqȝ eo lynceus sis vt ꝑ densissimas tenebras colores soleas intueri. Erras oīm ignarus vbiqȝ. Lynca enī per dēsissimas tenebras vt erras videre nusꝙ̄ apud autēticū autorē lectū est. lyncū formā ac naturā plinius/solinus/et ab his sumētes de rerū proprietatibus/isidorus/rabanus/ceteriqȝ scribentes istius visus mentionē faciunt nullā Boecius vero octaua tertii de consolatione libri prosa ait. si (vt aristoteles ait) lynceis oculis hoīes vterētur: vt eorū visus obstātia queqȝ penetrarēt. Diuus aūt thomas aquinas boeciū commētans super illud ait. communiter dicit̄ ꝙ visus lyncis obstātia corpa penetrat: sed illud nec ab aristotele nec ab aliquo autētico autore inuenit̄. Sin de lynceo visus perspicacissimi viro intelligis: nō

Epithetis errat.

Allegat cōtra se

Eppthetō

Lynx obstātia corpora visu nō penetrat.

	minus erras. quippe cũ nusq̃ ille ꝑ ĩdẽsissi-
Fore rimã da.	mas tenebras vidisse legat. Rimãda fore
	Latine nõ dicitur. fore eni participiũ in dus
	secũ nõ admittit: nisi in nomẽ traliens. qd
	hic minime. vt spero hunc admirandũ virũ
	fore. i. admirabilẽ. naȝ cũ fore futurũ tẽpus
	significet: futurũ participiũ redundãter ha
	beret. qd laurẽtius octauo et vicesimo primi
	libri titulo astruit. igit dicendũ aut rimãda
Sentẽtia heretica	sine fore: aut rimanda esse. Omnia sors
	variat. Hereticũ istud ẽ (vt supra probaui)
	sortẽ liberum arbitriũ celestia prouidẽtiãqȝ
	diuinã variare. Sortes condẽnantur easqȝ
	exercẽtes anathematisant sexta ⁊ vicesima
	q̃stione quita et caplo puenit ad nos. ⁊ aure
	lianensi cõsilio capitulo si quis sub excõica
	tionis pena sunt ꝓhibite. Hora fugit volu-
Labitur ce leri pede	cris. celeri pede labit etas. Celeri pede labit
	Indoctissime scriptũ est. cũ eni labi sit lenit
	lensimqȝ deorsũ ire. nono et quiquagesimo
	libri quiti elegantiaꝝ titulo valla dicente.
	epitheton celeri pede a verbi significatione
Allegat cõ tra se.	discrepat. Ouidiũ hic ter adducis pro me
	ꝯtra te facientẽ. ait eni. tpa labũtur. ⁊ labit
	assidue etas. et celer admissis labit amnis
	aquis. Celer inq̃ ãnis labit lenti⁹ admissis
	aquis. q̃dni ñ dixit amnis celeri fluxu labit
	vt tu celeri pede labit etas. Pluris vacuã
Nux vacua	nucẽ existimo q̃ omnes poetaꝝ cetus. Nux
	vacua. falsum ẽ acceline sciẽtia (vt cõstat)
	vacue. nux eni (cuȝ corpus sit solidũ) vacua

esse neutiq̄ potest. s3 testa illius cōtra dici
potest vacua. quocirca vere ac proprie hoc
pacto dicēdum est. pluris nuccā testā vacuā
estimo. Ego igit̃ pluris nuceas testas q̄ tuā
doctrinulā facio. Existimo p estimo frequē
ter posuisti: sed me tedet tot totiēs refellere
nam hoc distāt. Existimo est credo/puto/iu
dico. Inde existimatio hoc est fama. genitio
nō iungit̃. vt tu pluris et vnius assis scrip-
sisti. Estimo aūt est əsidero/apprecior/taxo
Tullius quita verrinaꝝ actione. expendite
hec atq3 estimate. cū genitiuis his locatur.
tanti/quāti/maioris/pluris/minoris. sueto
nius in tiberii vita. bn̄fciū tanti estimauit.
Quiq3 hodie tanto letat̃ honore superbus.
Cras erit ille nichil. Hereticū istud est. cum
hoim aias post mortē nichil fore crebro ꝓfi-
teris. ətra oim sapiētū3 etiā mime xp̄ianoꝝ
sētentiā: aiam imortalē nō fide solū quietiā
irrefragabilib9 rōnibus ꝓbantiū. sicuti in
septio multisq3 ira dei. xvii. titulis ostēdit
lactātius. Isidor9 etymologiaꝝ libri octaui
titulo de heresib9. saducei aiam interire cu3
corpore predicāt. q̄ heresis ē iudeoꝝ. arabici
heretici noiati sunt q̄ dicūt aiam cū corpore
mori. q̄ heresis ab apostolis vel consiliis dā
nata est. quarta et vicesima. q. iii. c. quidam
aūt heretici. At istos si non audis: saltē quē
visisti mahumetē primo alchorani capite
dicentē audi: qui resurrectionē predicat fu-
turā et vitam eternā hituros q̄ bona faciūt.

Existimo p estimo.

Sentētia heretica

Mahumetes de resurrectione vitaq3 eterna

q̄ miserria pro misera.

Prohdolor q̄ miserrima est mortaliū conditio Prohpudor q̄ barbara est imperitissimi accelini orō. q̄ eni ibi sentētia ipsa indicāte q̄tum significat. tuncq3 positiuo nō supla- tiuo (vt probatū est) iungit. Vitā cū morte pmutamus. Cū redundat. pinde est acsi diceres. cū tali hoīe permutam9. sic igitur dicendū. vitā morte aut in mortē permutam9 Plinius tricesimoprimo sexti libri capite. vt equos talentis auri permutarēt. quarto odoe titulo. gloriā cor in ignorātiam cōmutabo. Nunc gaudes primo florētis vere iuuente. Vtere rene tuo. Libidinosissimū accelinum. nil nisi libidinē/errores/hereses/diffamatiōes scribētem. Mutus hic accelin9 ē

Pmutam9 cum morte vitam

Libidinosissima accelina.

Non video cur me minorē putes reliquis autoribus. cum tot operas extruxerim. ara- nearum operas struxisti. Operas pro opera posuisti. nam hoc distāt. opera feminine est actio siue corporis operatio. vt in iure ciuili de operis libertor. que (vt vlpianus ait) opere sunt diurnū officium. opus autē neutraliter est finis fructusq3 opere. vnde opera autoru3 dicūtur. vt tua hic sentēcia. vtrūq3 sic cōpendiosissime in heautontumorumeno expressit terēcius. qd in opere faciūdo opere cōsumis tue. Librariis lucri fui. illis lucri potius fuisti q̄ tibi. Lucri fui incongruū esse pueruli derident. tritūq3 habent: acq̄sitionē et lucrū significātia etia3 prisciano in decio octauo docēte nō genitiuū s3 datiuū regere

Opa feminine p opa neutraliter

Lucri fui.

vt lucro fui. Nimiū es dicax et vrbanus. Contraria in vno copulasti. dicacitas nāqȝ fabio tertio sexti libri capite diffiniente sermo est cuȝ risu aliquos incessēs. vrbanitas autē illa est in qua nichil alienū/ nichil agreste/ nichil inconditū/ nichil peregrinum neqȝ sensu/ neqȝ vbis/ neqȝ gestu potest deprehēdi. Ideo demosthenē vrbanū fuisse dicunt dicacē negāt. te autē accelinū ediuerso dicacē dicunt: vrbanū negāt. Erige aures Andrius aūt pāphilus te docēs arrige dixit Durus es: et duro pectore marmor inest. Incongruū est duro pectore inest: ablatiuo pro datiuo aut sine prepōne posito. marcial' cocus in apophoretis. is michi candor inest. quarto ad herenniū cicero. in his quattuor generibus exornationū inest festiuitas quedam. Inest verbū cum ablatiuo sine prepositione positū vt tu duro pectore inest respōdens neutiq̄ probasti. Sermociūculis duceris. Quis tam archadicus (te vnū semper excipio asselline) īueniri poterit: qui sermociunculis dicat: nam in .o. finita illā in vn sillabā in diminutiuis formādis mutāt. vt ratio raciūcula. homo homūcul⁹. sic sermo sermūculus. nō (vt tu cum tua ade grāmatica) sermociūculus. Iudice me nulq̄ cantator funeris atri. Dulcius effūdit gutture carmen olor. Iudex tu pessimus. optimus vero in decimo naturalis historie libro plinius cum ait. olorū morte narratur flebilis

Dicax et vrban⁹ ꝯtraria in eodē.

aures erige pro arrige.

iest pectore.

Sermociūculus

Olor funeris cātator.

cantus/falsis (vt arbitror) aliquot experi-
mentis. Poetas de lethifero olorū cantu vt
plinium allegarā dicentes obiicis. et ciceronē
contra te citas dicētem. cignus anteq̄ mori
atur suauissimū cantum emittere dicitur.
Dicitur inq̄ a nōnullis falsis aliquot ex-
perimētis deceptis. Obsoleta comica (qđ
fundamentū preieci) passim scribis. vt dice
duce/facc/siet/sient. et pleraq̄ʒ similia.
Pleonasmissas inquiēs. Latera loris lore
ari. Loris cedi dicit. vt fabius quinto orato
riarū istitutionū libro titulo de argumētis
Pleonasmus eni (vt tertio libri octaui ca-
pite idem ait) viciosus ē cum superuacuis
ociosisq̄ʒ v̄bis oneraẗ. Ni tibi seuiciā diua
beata fores. Diua cū sit autore seruio sup
quītum ene. ex hoīe dea facta: oīsq̄ʒ dea sit
beata. decimatertiū de cōsolatione libri p̄sa
boecio probāte: istorū alter̄ redūdat. Diuā
beatā dicēdum respōdens haud p̄basti. sed
humida vina. dentes albos. deū immortalē
de quib9 ipse nō loquebar. Sic rota sortis
erat. quid rūpis questibus auras. Questib9
pro questubus scripsisti. decimo tertio libri
tertii titulo laurētio valla docente. Que-
stibus dicēduʒ nō probasti. In vallā lingue
latine restauratorē ac de eloquētibus optie
merituʒ: cuius indignus esses scholastibus
istū in modū inueheris. Vallā arrogātiar̄
plenus et maledicētie: cui piaculū nullū est
refragari. cepit a recta via deflectere in plu

Allegat cōtra se.

Obsoleta comica

Pleonas-missat

Diua btā.

Satis nō facit.

Laurentio valle crude liter asselli-n9 detrahit

ribus apertissimis rebus allucinatur. veri-
tatis imemor. o imperitiā non paciēdam. o
effrenatā iactantiā. quanta iperitia cū q̄ta
arrogātia in eo viro coniūcta fuerit. ad vul
cani violētiam hunc vallā apponas. illarū
suarū elegantiarū ambages infinitis pene
erroribus scatere ostēdemus. Ista ad verbū
accelinus in vallā. Doctos proinde ego ac
bonos hic conuenio: qualis sit accelinus iudi
cent. Mireturq3 nemo: si i me homūculū pau
cissimis litteris tinctū iniurias ne verisiles
quidē euomuerit. Ad cetera nunc et (vt insti
tuimus) compendiosissime. Tu potes et fractis
manes reuocare sepulchris. Sepulchris
fractis. Duobus in vocalib9 quattuor sciē
tiarū te ignarū oñdisti. Grāmatice quādo
sepulchrū nō aspirandū aspiras. Phie. ma
nes peride credēdo materiales vt nisi sepul
cris fractis reuocari nō possit. Magie (et si
velis te phitonicū ac magū putemus) cū nō
fractionibus sepulcrorum sed incātationibus
manes reuocētur. quo nec in. xxx. libro ma-
gicas vanitates arguētem pliniū: nec quiti
liani sepulcri icantāti declamationē legisse
te oñdis. Rhetorice te insciū mōstras cū fra
ctis epithetō qm̄ redūdat idoctissime addis
Sepulcrū haud aspirādum dixeram. qđ sic
astruit apuleius. viciose aspirat sepulcrum
et his verbis super georgicorum inicium hono
ratus seruius. sepulcrum. c. aspirata scribe
bāt antiqui. nos vero sine aspiratione. Tu

sepulchrū fractum. Aspirat in docte. In phia errat. In magia errat. Epitheton redundās

autē aſpirādum contēdens donati te refellentia taces.et nichil pro te facientia ponis. dum ais.ſepulchrū ſine re pulchra. licet ille ſuper primā andrie ſcenā ſepulchrū a ſepeliendo dictū deriuet. Aulum gelliū michi in te ſuffragātem ducis.inſerebāt(inquit ille) h.litterā veteres. ſic ſepulchrū/ ſic honera/ ſic honuſtum dixerunt. Que modo aſpirat nullus. Fractum ſepulchrum redundās epitheton neutiq̄ dicētes autores contra te allegas. Vrbanaꝝ ſalium. Sales maſculini nō feminini ſunt generis. ſtatius. nō ſoliti luſere ſales. Seneca de formula honeſte vite.ſales tui ſint ſine dente. Nec ſi dedalea fugias tibi proderit arte., Dedalea pro dedalica abuteris.preſertim vt hic in ſcientiarum artiūq; noibus:teſte de poſſeſſiuis priſciano. Dedalea pro dedalica arte te abuſum carpſerā. tu aūt(vt ſoles)te dānantes naſonē oraciūq; ducis dedaleas pennas et dedaleū dicentes.diſce igitur qđ in ſecundo de poſſeſſiuis docet priſcian⁹. In.ea.finita materiā ſignificare vt dedalea pēna ala vel in ica vero terminata a ſciētiarum ſectaꝝ vel noibus formādam.vt grāmatica/phiſica/platonica/ariſtetolica/ dedalica ars.

Allegat cō tra ſe

Sales vrbane

Dedalea p dedalica.

Allegat ꝯtra ſe

Quam bene ſaturno fluxerunt ſecula rege
Cum fuit in nullas terra reſecta vias.

Saturnus minime hō

Saturnū nō modo nō regem ſed ne hoiem quidē fuiſſe: ſuper epigrāma de natali balbico oſtendet aurelius. Adde hunc (q̄cquid

is fuerit)ter milleno sexceno secundo a mū-
di creatione āno beda/ oratio/eusebio auto
ribus fuisse nominatum. Igitur(si tibi cre
ditur)tanto tempore terra sic inuia fuit: vt
nec edificium constructum foret. nec aial su
per terrā ambularet. Tu hic respondens de
saturno lactanciū ꝛ ciceronē ab eodē allega
tum ducis. lactanciana tn̄ cōtra te v̄ba tacu
isti. que ipse ponā locūqꝫ signabo. is eni pri
mi diuinarū institutionū libri vndecimo ac
duodecio capite sic ait. qđ de saturno dicūt:
poeticū est figmentū. quid si ipsi saturno nō
diuinū modo sensū sed humanū quoqꝫ adi
mūt: cum affirmāt eum esse saturnū: q̄ cur
sum tēpoꝝ cōtinet. augustin⁹ decimi octaui
libri de ciuitate dei decimo q̄nto capite. sa-
turnū negāt fuisse hoiem taliū deoꝝ culto-
res. poetica oppinant̄ esse figmenta que de
saturno dicunt̄. Ciceronem te refellentē ita
addis. ciceronis sentēcia est: eū esse saturnū:
qui cursum et cōuersionem spacioꝝ cōtinet.
eumqꝫ grece id ipsum nomē habere. chronō
enim dicitur. quod spacium temporis demō
strat. saturnus enim est appellatus ꝙ satu-
retur annis. De terra vero saturni tempo-
re nullas in vias resecta siluisti. Viribus
vinco vir vincis vitulos. palla pādit palla
pallorē dolatis dolis dolos dolare dolis do-
lorē. Tales crebro clausulas scribis. compō
ista est viciosa testibus primo ad herenniuꝫ
cicerone et tertio noni libri capite quintili-

Terra āte saturnum inuia

Allegat literā truncando.

Allegat ꝯtra se

Cōpositio viciosa

ano.ait enim prior.fugiamus crebras voca lium cõcursiones. et eiusdem littere nimiã assiduitatẽ. cui vicio accelina hec erit sentẽ tia exemplo. posterior aũt. repetitio syllabe continua ac nimia vitetur. Abripiã repẽte meme hinc subito. Repente ⁊ subito cum idem significẽt:alterũ redũdat. Nec comes ire nego gelidus licet vrgeat auster. Et pau lo post. Siue ruat gelidis hybernus flatibus auster. Auster gelidus et hybernus neutiq̃ est:sed(cum a meridie veniat)calidus. ma ro georgicorum secundo. vt quo queq; modo steterit qua parte colores. Austrinos tulerit Claudianus de victoria stiliconis contra alaricũ. Caucaseisq; iugis calido nigran tibus austro. Antiphilosophũ accelinum Istum in modũ hic respõdes. Auster et ge lidus ⁊ hybernus ab autoribus passim nun cupatur. tibullus. Seu gelidas hybernas aquas cum fuderit auster. Auster non flatu (vt te refellebã)sed tẽpore hybernus:hoc est in hyeme interflans dicitur primo secundi libri capite iulio celso scribente. a prima hy eme austri perflãt: qui suo calore grandinẽ in pluuias ob aeris frigiditatẽ gelidas dis soluens fundit. Vide an austrum gelidum gelidis flatibus ruere probaueris. ais quoq;. Auster pro quolibet vento accipitur. Hic te q̃uis ingratissimũ latinitatẽ scitu digniſ simam docebo. quolibet pro quoq; posuisti. perinde eni est acsi diceres: auster pro quo

Repente subito.

Auster gelidus ⁊ hybernus.

Antiphilosophus accelinus Allegat cõtra se.

Quilibet pro quisq;.

libet vno tātum sed quē voluero vento acci pitur:non pro aliis. quilibet enim particu-lare est.quisq3 vniuersale collectiuū. Aristo teles in omni sua latina quidez trāslatione quilibet non vniuersale sed particulare po-nit. et iuriscōsulti ac latinissimi sic quoq3 latine ac proprie vtuntur. Paulus de con-stitutionibus institutionū. si heredi plures conditiones cōiunctim date sunt: omnibus parendū est:quia vnius loco habētur. si dis iunctim:cuilibet. Et in digestis eadē pene verba que apud iustinianū in īstitutionib⁹ Si plures cōditiones institutioni ascripte sunt: si quidē coniunctim fuerint. vtputa si illud et illud factū fuerit: oibus parēdum ē si vero separati :velut si illud aut illud fa-ctum erit:cuilibet obtēperare satis est.et Vl pianus de adoptionib⁹ et emācipationibus facit hoc quasi q̄libet nō quasi auus.et qua ratiōe ex quolibet natū potest adoptare: ita potest quasi ex altero filio. Multo Vtibile: vtibilia pro vtili. Cyatisani obsoleta abo-litaq3 hic posuisti. Laurea seu iunctis serta ferat manibus. Laurea serta et similia pas sim scribis. Incōgruuz ē duob⁹ substātiuis in noiatiuo sine copula aut adiectiuo existē tibus. cōgrue igitur(cum adiectiuū sit)lau rina dicendum. Valla paulo ante secundi antidoti finem. miraris te reprehendi:cum coronam laureā dicis.cum laurea sit substā tiuum. Laureā adiectiuū esse istis exemplis

Obsoleta. Laurea pro laurina.

exēplificat

contra se.

probare credis. laurea virgo: laurea arbor. Vbi laurea nō adiectiuū verum substantiuum est. laurea nāq3 substantiuū arborē significat. dicēte etiam prisciano super virgilianum illud metrū. vt bello signū laurēti turn⁹ ab arce. laurea etiā pro lauro accipit. Tranquillū allegās ea quā preiecto fundamēto dixi causa nec locū nec verba indicas.

Ha pro ah.

Ha miser aduerso quicūq3 quiescit amore. Ha iteriectio nō ante (vt tu semper idocte) sed post aspirat sic. ah. aha eni3 dicebat. sic posteriore a remota remanet post aspiratio teste in primo libro prisciano. Seruio iquis diomediq3 placet: ha interiectionē quādoq3 aspiratione preposita ānotādam esse. Quis priscianus aspirationē postponi arbitretur cui ↄsuetudo orthographie aduersari videt Istud prefati doctorūq3 cōsuetudo refellūt.

Allegat false.

Cōsuetudinem ↄtrase allegat

Cētusima p cētesima

Moderor risu.

Centusimā partem hic scribis pro centesimam. Nequeo risu meo moderari. Moderor nō ablatiuo iūgitur: sed vel datiuo etiā prisciano in decimo octauo libro exponente. vt salustius in catilinario. libido gentibus moderatur. vel accusatiuo: vt prouerbiorū decimoseptimo. Qui moderatur sermones suos doctus est. ergo qui suos non moderat sermones vt accelinus iure potest dici indoctus. Quam iuuat insertis luctātia basia liguis. Collaq3 lasciuis figere dente nobis Libidinosissimū te semper ostentas ac scandalosum. Hic mutescis. Blādicias claudis

Libidinosissima accelina.

dictat amor pedibus. Claudis pedibus. fal sum est epitheton. pedes enī claudi nō sunt: sed inequales. res vero pedes habens inequales clauda dicitur. Quītilianus capite secundo vndecimo libri oratoriaꝝ instituti onum. ne sermo inequalitate horum secuti pedum claudicet. nono secundi regū titulo. claudis vtroqꝫ pede. Meas hic ꝓbationes te refellētes āputasti. tum ais. Scire opus est pedes claudos passim appellari. vt clau do culta thalia pede. clauda pedes. Falsa tua est propositio. Primū abusiuum est ex emplū. secundū vero: clauda pedes pro me contra te stat. In cella vinaria bacchanal ago. Bacchanal pro bacchi festo ñ pro loco vbi illud celebrabatur: de quo in aulularia plautus sentētia indicāte posuisti. cuꝫ cellā vinariā preposueris. festoꝝ autē dierū noia semper pluralia sunt. vt saturnalia baccha nalia prisciano iu quīto ac septimo docēte. Sꝫ tibi nā secus nil nisi ceca facis Ad cecū accelie sub cupidis ꝑsōa vt ad cecos alludis Non poterit elebori iugere sanari. Jugere nō dicitur: sed iugero. Varro primo de lingua latina libro. Jugerum dictum iunctis duobus actibus quadratis. Plautus etiam in me nechinis iugero scripsit: non iugere. vt tu acceline vicias. De duobus amantibus Dum parat impubē precidere sextus amyntā. Ambo petunt celeri conscia tecta gradu. Cernit atis pueruꝫ: vexatur amore.

Claudi pedes pro inequales

Probatōes āputat fl'm scribit.

Exēpla cōtra se ponit

bacchanal

Alludit ad cecum.

Jugere pro iugero

Impudicissima atqꝫ ī fanda acce.

monetã promittit:puerũq3 incipit olfacere.
Hoc graue fert sextus iactat fera iurgia nu
dant Corpora. pro puero bella nefanda ge
runt. Exclamare ego cogor. O frãcia isto
(infandum) scelere incõtaminata istũ fers
accelinum: cui nulla quãlibet turpis libido
haud sat ẽ: nisi sodomiticã libello edat ƥdi
candãq3 curet. Isti rũsurus factus es mut⁹
Nunc secure potes totas requiescere noctes
Secure.e.posteriorẽ longã accelina breuiat
abusio. Istud taciturnitate ꝯfiteris. Aurea
forma tibi cõtigit inclita virtus. Inclyta.i.
latino cũ grecũ postulet perperã scripsisti.
Tu hic acceline neq3 italissas neq3 latinis
sas: sed ꝑoptime barbarissas dicẽs. Vorte
res pro verteres de quo supra dictũ est. Fa-
ciundũ pro faciẽdum qđ antiqssimũ et obso
letũ esse ĩ pmo libro docet priscian⁹. Poptie
pro ꝑoptie. ꝑ positiuo latine: suplatiuo aũt
barbare iungit̃. Terẽtius in eunucho. ꝑpul
chra credo dona. Cicero de oratore. perbeati
quite frater illi videri solẽt. Nam illa apud
eundẽ quarto ad herẽniũ libro. in q̃bus op3
v̇ba sicut a poetis in quẽđ extruere numer̃
vt ꝑfecte ⁊ ꝑpolitissime posint esse absolute
ego asserere ausim: ciceronẽ non ita scriptũ
reliquisse. sed ꝑpolite: vt in eodẽ. ꝑpolitã cõ-
structionẽ. ⁊ in tertio. ꝑpolitã inuẽtionẽ. vt
cũ altero positiuo ꝯgrueret ꝑfecte. Idem de
lege agraria. ad animi mei fructũ atq3 leti
tiã duco esse ꝑmaximũ. cum ad curã sollici-

Secure.e. posteriore breui.
Inclita.
Faciũdum
Poptime

tudinéq3 multō magis.qđ ꝛ ipſum aſſerere
ñ dubitē ab eodē aliter ſcriptū. vel ꝑmagnū
vel maximū.cum ſequat̃ multo magis.na3
quid oportebat tātopere extollere:ſi aliquid
ſupra addere volebat?et tamē ſi liceret dici
ꝑpolitiſſime ꝑmaxime:cur ñ alibi idē dixit?
ſed ſemper ꝙmaxime? adeo vt in primo de
oratore libro vbi loquit̃ craſſus intra vigīti
verſus dixerit ter ꝙmaxime.cur et in his ꝛ ī
ceteris ſuplatiuis omnes elegantes autores
ꝙ et non per vtuntur? quod cum ita ſit:ego
nō dicam nos poſſe aliter vti propter duo ex
empla. que nō eodē modo ſcripta legunt̃ in
omnibus codicibus.et mēdoſe ſcripta ſic eſſe
veriſſimile eſt. De cinedis. Jupiter ideo
ſuccūbere diſcat ephebo. Amphitryoniados
terreat inguē hylas. Partenopei quoniam
vultus puer ardet amintas. Amphitryoni-
ados de nō dos in genitiuo facit. quoniā in
des patronymica prima nō tertia declina-
tione variātur. Exclamare iterum cōpellor
te omniu3 obſcenoꝝ obſceniſſimū infanda
iſta in francia edere. J. ſpurciſſime ac ſcan-
daloſe aureliū viceſimo titulo decimi quar
ti de ciuitate dei ſcribētem audi. cinici cani
ni caninam/immundā/ impudētem contra
humanā verecūdiam ſententiā proferētes:
nō dicā ictibus lapidum certe conſpuētium
ſaliuis obuiātur. Victus hic obmuteſcis.
Tantū ſic iperitiſſime reſpōdes. Jn os(ſi
neſcis) formanda ſunt patronymica.

Obſceniſ-
ſia accelia.
Amphitrio
niados ꝑ de

Flm̄ in grā
matica

Arguit a gñe ad spéz

exéplificat idoctissime

Scio istud ego non verum esse. Teq3 dia-lecticulũ sic arguere. est patronymicũ: ergo in os facit genitiuum. vt est animal: igitur homo. prime enĩ declinatiõis patronymica (vt amphitrioniades. maro in octauo. am-phitrioniades armenta abitumq3 pararet) in os genitiuũ faciũt nunq̃. Thydeos quo q3 ac panos que tua sunt exépla non prime verum secũde declinationis sunt. Corre-spondere his dicis. latini autem respondeo sine con p̃positione semper dicunt. persius satyra tertia. respondet viridi percussa fide lia limo. corneli⁹ cellus medicine ac chirur gice primo libri octaui capite. vngues vn-guibus respondent. tu autem corespondeo latine scriptũ doceto. De natali balbico.

Balbicũ natale

Hic saltem hic si non vbiq3 istius nugaru3 tedio perte si/ attenti este lectores. Accelinũ nãq3 minus christianũ/ sub sydere pessimo et stercore natum. stercus vt suum deum ro gare suis vbis ostẽda3. ait enĩ. Dexter ades secli rector sarne prioris Fac quoq3 natalis genio sacrate decẽber Tẽpora felici currere nostra rota. Junge rosas. pete vina. lyram cape. posce puellas. Dum viuis. rapiet oĩa mors properans. Saturnũ non iesum secli rectorẽ cum scribis: te minus christianũ pro fiteris. absit (inquit de filio prodigo ad da-masum hieronymus (mutato enĩ noĩe de te fabula narrat) absit inq̃ vt de ore xp̃iano so net/ iupit/ mehercle/ mecastor/ saturn⁹ secli

rectoꝛ et cetera magis poꝛtenta ꝙ numina. Sic hunc nõ audis: ſaltẽ quem viſiſti mahumetẽ audias quiquageſimo tertio alcho rani titulo. nunꝙ palladẽ/venerẽ dianam neqꝫ ſaturnũ contẽplemini. Sub ſaturno ſydere te natũ tua verba ꝓbant. Saturnũ autẽ peſſimũ planetã doctiſſimi tum poete tum aſtrologi docent. perſius ſatyꝛa quita. ſaturnũqꝫ grauẽ noſtro ioue frãgimus vna Saturnus ſi fuerit pueri natiuitas. erit in diſcretus/iſtabilis/lõginquas peregꝛinati ones faciẽs. vt meſſehala et in ſecũda diffe rentia de ſaturno achabici⁹ aiunt. Saturnus ſi ſignificatõnis dñs fuerit: facit natũ iuidum/deceptoꝛẽ/audacem inuerecũdum/ nõ aſpiciẽtem cauſam aut verba que dicit. Rixatoꝛẽ in ſocios/pꝛoditoꝛem/vilipẽſum. ⁊ gñaliter ĩfidelem. in quarta parte de nati uitatibus titulo de ſaturno haliverba ſunt Saturn⁹ ſi fuerit natiuitas (inquit titulo de ĩdiciis guido bonatus) ſignificat vt illi⁹ ſtudiũ in ſui dãnum ſuiqꝫ ꝯtumeliã redun dabit. Saturnũ quoqꝫ ſtercus eſſe auguſti nus aſſeuerat. decimoquito titulo libꝛi deci mioctaui de ciuitate dei. cũ ait. ſaturnũ ei⁹ cultoꝛes hoĩem fuiſſe negãt. ſterten ſiue ſter cutiũ fuiſſe aſſeuerãt et vocãt. ⁊ ab eius noĩe ſtercus dictũ. Tu itaqꝫ ſub ſaturno hoc eſt ſtercoꝛe natus. ſtercuceus es ſtercucea olẽs. Stercus tanꝙ natiuitatis tue deuꝫ dextrũ tibi adeſſe tẽpoꝛaqꝫ tua felicia ꝯcedere tuo

Mahumetes de falſorum deoꝛuꝫ ydolatria

epigrāmate rogas. Tibi igitur stercus sit deus. stercoraceāqz illi edem facito: illius ni mirū edilis. Carmiaqz illa tua ideo facta de quibus suo loco agā illi dicato. Carmia merdosis sepe referta notis. Uina cū petis te vinosum. Puellas cū poscis: te libidinosum manifestas. Puellos an in littera sit: nec sine rumore dubito. Intelligis q̄d ipse bracchat⁹ loquar. Medulitus simplo. l. scribis. Qd̄ vt medulla vnde formaт̄ georgio valla in sua orthographia autore gemiare debet. Magis sepe accidūt Sepius ꝓprie dicendū. Frux vultus formose tui. Frux noiatiuus ātiquoꝝ obsoletus ē. teste feste pōpeio Festum a me hic mutilatū corruptūqz ais. quapropt̄ illius v̄ba ad verbū rursus ponā ait eni. frux frugis dixerunt antiq̄. et in septimo priscianus. frugi datiuus a fruges est. nō autē dixit a frux. tu vero frux noiatiuū i iunioꝝ vsu eē debuisti ꝓbasse. Me cyathi/ ludi/choree/rosa/tympana/cantus. Me venus et bromius ⁊ trahit alma ceres. Venereum ⁊ sardanapalicū te plane ostēdis. Ut rutilat claro feralis crine cometes. Que fera terribili nunciat arma iuba. Cometes q̄ Incōgruū est relatiuo et añcedente genere discrepātibus. cometes eni masculini nō feminini gn̄is est. Plinius capite. xxv. secūdi naturalis hystorie libri. fit cādidus cometes et paulo post. cometes faustus indicatus ē. Uidete lectores quonā hic pacto accelinus

Emphasis color rhetoricus.

Medulit⁹.

magis sepe

Frux

Venereus accelinus.

Cometesq̄

eque vt in ceteris sine mēdacii pudore respō det. Primuli puelluli (inquit ille) cometes genere feminino variare didicerunt. & mul- tiplicata reperiuntur exēpla. Istud acceline tidem falsum clamant. Plinius ac seruius quos id qđ nunq̄ somniauere simulas scri- psisse: te falsariū dānant. ais inq̄ (vt ɔpen- diosissime in feminino gn̄e tua falsa alle- gata cogam) plinius. cometes greci vocant nos crinitas: hispidas. sic seruius. cometes dicta ē. et plinius de comete loquēs. hec fuit de qua visā: easdē: fastigiatas: pallidissime Mis acceline plinian⁹ codex te falsariū cō uincit. Porro q̄ sic hābet. cometas greci vo cant nostri crinitas. Ad quas cometas vel crinitas substātiua sequētia oīa feminina adiectiua nō ad cometes (vt tu vicias) refe runť. sic quoqȝ seruius. Si potes nunc (vt fūdamētum pieci) te falsariū autores falsi ficantē negato. Licet hic scribas. Operepre cium ē: qn̄qȝ vti tectis technis. vbi equo cā- po manū ɔserere nō licet. mentiri nō obest. ymago. y. greca nō vt dȝ latina hic scribis. Nulla eni dictio latina. y. greca est scribēda Quātū erat ɔsulcius. q̄to dicendū supra ē probatū. Et posita eoo littore taprobane.

Litus non. t. gemino vt scribis: sed simplo exarandū vel hoc patet ꝙ si. t. geminaret. i. nō natura sed pōne producēt. igiť de huius q̄titate cassa inter donatū et seruiū cōtētio foret. at serui⁹ sup scđm eneidos eo donatū

Allegat falsum.

Falsarius accelinus.

ymago

Quātum consulcius.

Littus

arguit: q̄ is litus a litādo dici vult. qđ. i. lito breuiat: litus vero producit. Meam hāc me

Allegat falsum.

probantē te vero īprobātem rōnem tacuisti tum ais. littus. t. geminato scribi vna voce grāmatici oēs asserunt. Illoꝝ tamē (qr falsum ē) nec sentētias ponis nec locos īdicas. Nisi alexādri scribētis littus. t. duplicabit.

Mallunt

Mallūt. l. gemino īperite hic exarasti. In

ypocrita

ypocritā. hypocrita aspirat. abs te minime aspiratū. Ne errores in īpressores reiicias: hic tuo in dialogo sic scribis. ypochrisis ab

ypocrisis.

ypo et chrisis iudicium. ypocrita. Hypo acce

Chrisis

line greca prepō aspirāda est. Chrisis vero iudiciū significās minime aspirat docente tortelio. En antiorthographū accelinum.

Tanta tibi laus est inflati et gloria penis: Cedat vt arcadii mētula tenta dei. Impu-

Impudicissima accelina

dicissima ista impudicissimi accelini sunt vocabula sputo in illius faciē dignissima. Epigrāmata tua obscenissima hic tuo dialogo excusare credis. qđ in epigrāmaton pricipio confutaui. Et phetōteis orbita trita

Orbita sones

rotis. Lerneūq3 sones. Orbita substantiuū neutrū plurale hic incōgruū ē. quod verbū sones pbat. orbita aūt femininū singulare est rotam aut illius vestigiū signans teste ascanio pediano. et marciale coco ī apophoretis. pugio quē curuis signat breuis orbita venis. vl' adiectiuū quod (cū trita addatur)

Allegat falsum.

haud cōgrue isti sentēcie quadrat. Proba-tiones meas te quidē damnātes tacens ita

respõdes. Si virtutem verboꝝ pensitasses: orbita dici gñe feminino et casu nominãdi cognouisses. nec eni aliter sincera sententia staret. Nun te pudet acceline viris nõ dicaȝ doctis sed vel vt tu incõgruis sic respõdere: nũquid verbũ sones orbita in accusatiuo postulat: Vt tua insignis ĩperitia lectores vbiqȝ deceptũ ire cupiẽs manifesto pateat totã sentẽtiam periodis intersceptã ponã. In iuidum. Tu scelus edipodis nec prãdia grata thieste. Et phetõteis orbita trita rotis: Lerneũqȝ sones. Construe incõgruoꝝ maxime incõgrue. tu iuide sones scelus edipodis. nec sones prãdia grata thieste. ⁊ sones orbita trita phetõteis rotis. Si eni verbi sones virtutẽ presertĩ poeticã et sentẽtie cõstructionẽ pensitasses: nec ita incõgrue scripsisses: nec sic ĩperite respõdisses. non eni aliter sincera sentẽtia staret. Sincera. i. latino hic scribis tamẽ syn prepositio greca. vnde syncera. y. greca nõ latina scribitur Sydera. y. greca scribis quod latinã vult. latinũ eni est vocabulũ dictum a sido qđ est fixus sto. qđ etiaȝ super scipionis somniũ cum inter stellã ac sidus differentiã ponit ex macrobio elici p̃t Tu dextra simulas potẽtiori. Potẽtiori in elegãter pro potẽtiore: qm̃ in ꝯpatiuis ablatiui in. e. nõ in. i. debent finiri. Dixerã comparatiuoꝝ ablatiuos in. e. nõ absolute verũ elegãter finiendos. Intellige cũ substãtiuis femininis sociãtur. qua gratia te dextra po

Sincera.

Sydus.

Potẽtiori dextra pro potentiore.

tētioi scribētem carpserā. Cicero libro rhe
toricoꝝ secundo. ostēdet peccasse aut in ma-
iore causa aut in minore. Suetonius in iuli
vita. reliqua militia fecūdiore fama fuit.

Respondet iperitissime Allegat cō tra se

Imperitissime igitur sic respondisti. ꝯpara
tiuorum sextos casus in .e. ꝛ in .i. absq3 vllo
discrimine finiri. Et in .i. finitum cum sub
stantiuo masculino aut neutro iunctū iuue
nale/leuiori sumptu: lucano/maiori pōdere
statio/maiori corpore scribētibus ostendisti.

Cōpositio accelina Lupum per auriculas tenebis.

Intricas tricis extricabor. Aliquid/aliqua/
aliquomodo/ alicunde/ aliquā operam do.
Accelina de qua hactenus compositio. Te
nebis per auriculas lupū. Accelin9 sermo ē
Namq3 auribus lupu3 teneo in phormione
terētius ait. Ethereis animas tantum dii
mittite ab astris. Nam manus artificis ce-
tera mēbra dabit.

Cetera.

Cetera male scripsisti.
cū anime mēbra non habeāt. et cetera ex eo
dem numero ac genere dicat. secus vero me
tamorphoseos primo ouidius cum ait. Pro
naq3 cum spectēt aīalia cetera terram. Os
homini sublime dedit. Cum homo ceteréq3
animātes eiusd generis: id ē animalis sint.
Te arguētes meas hic probationes omnit
tens ais. Cetera aduerbiū deinceps notat.

Applicat false.

Maro. cetera pce puer. Cetera acceline poe
ticū/licēciosum perq̄rarum et vel hic lectū
est. nec tue sentētie applicari cōgrue istū in
sensum potest. nec nomini vt tu cetera mē-
bra: sed verbo/vtpote aduerbiū et vt maro

cetera parte pponendū est. Quē dices digni orē esse hoiem parisius alterū. Parisi⁹ ineptissime p parisii. Omnis eni grāmatica docet noīa vrbiū (cum locū significāt) aduerbiascere. ⁊ p aduerbio in loco ñ in noiatiuo vt tu cuȝ vulgo: sed in gtō ponēda. In vita sancti marcelli parisiorū episcopi bis atqȝ iterū sic est scriptū. beatissim⁹ marcell⁹ antistes nat⁹ parisii. In beate genouefe quīta lectione. in parisiū vrbē trāsiuit. Bocatius d fluminib⁹. sequana fluuius ē gallie. secat in partes parisiū. Palmerius florētinus in additionib⁹ eusebii de tēporibus. prope parisium ait. Dic michi asceline: nūquid sum rotomagi/rhodi/et pariter in similib⁹ ais: cur igitur sum parisii nō dicis: vel sicut sū parisius: sic etiā sum rotomagus/rhodus ⁊ ī similib⁹ cur nō dicis: quenā maior de sola parisio q̄ de ceteris vrbibus est ratio: nulla certe nisi quoꝝ tu prīceps es īperitoꝝ abusio

Parisius p parisii.

Si dura hyrcino cedunt adamāta cruore. Dura adamāta cedūt. Omnes quotquot hic cōmitti ex industria possent incōgruitates liquido cōmisisti. primo adiectiuū ⁊ substantiuū casu discrepāt. adamanta eni substantiuū accusatiui/dura vero adiectiuum noiatiui casus est. qd verbum cedūt probat. scdo gñe. adamāta masculini/dura feī aut neutri gñis ē. tertio nūero. adamanta sing. dura plīs nūeri est: qd cedūt vbū oñdit. q̄rto suppositū ⁊ vbū cas⁹ iconcinitate descrepāt

Adamāta cedunt

accusatiuo adamāta pro noīatiuo adamas cum personali verbo cedunt posito. quinto numero. cum adamanta singularis cedunt pluralis numeri sit. Vah/ista ne tua ē quā profiteris grāmatica: qua optima queqȝ vicio das? Puelluli istum antigrammaticū omniū maxime incōgruum auersamini exibilate explodite. Dura licet ois tua ipressio habeat: durū tamen vis nunc te respōdente dicamus. et in cedunt hoīes subaudiēdum. Nichil eni(vt fundamentū preieci)tam ipe rite scribitur vt nō aliqua excusandū orōne videat. Ais ad hoc. Adamas in ethiopibus tantū nasci putabat: vt autor est plinius.

Adamas i ethiopibus nascitur

Falsarius accelinus

In ethyopibus pro in ethyopia iperitissime nāqȝ adamas in ethiopia terra nō in ethyopibus hoibus nascit. Adde ꝙ preiecta mea lege te hic falsariū conuinco. cum plinianā litteraȝ vt ceteros autores hic viciaris. que quinto vicesimi septimi ac vltimi libri capite sic ait. Veteres adamātem in ethyopū tantū metallis iueniri existimauerūt. Non adamāteo casside tutus eris. Adamanteo casside. Adiectiuum et substātiuum genere discrepāt. cassis nāqȝ in hac significatione femininū est. Epitheton est viciosissimū cum nō ex adamāte sed ex calibe ⁊ longe tutior cassis sit. Nec barbaro isto casside tuo tutus quisꝙ̄ erit. Probatiōes ꝯtra te meas tacēs istum in mōdū respōdes. Sonū vocabiliorē secutus est balbus adamāteo casside

Cassis adamanteus.

Epitheton viciosissim

Son⁹ accelinus impe ritissimus.

dicens. Quamlibet falsa scribere haud eru
bescis. ac si nullus aliter sentiat lector. Si
tibi credim⁹: pariter in similibus dicemus.
vt domus amplus. catilina siue sophisma
bona. glyceriū bonum. ista eni sic vocaliora
sed incōgrua sunt. Onustū sine aspiratiōe
isto i dialogo passim scripsisti. qd aspirādū
sup librū eneidos primum seruius docet. O
man⁹. o crines. colla. o latea ceruix. Manus
cum sigularis hic numeri sit: quā describis
de petra puella vnā dūtaxat manū habens
altera manca est. Ceruix cum posterior colli
pars sit: colla posito redūdat. qd ni: Cū de
metrica huiusce nominis manus quātitate
ɔtenderē: tu nō de illa verū de elegāti singu
laris pro pl'i numeri nō modo in vsu sed in
prosa quoqȝ pōne quītilianū/virgiliū/oui-
diūqȝ ducis scribētes. romanus plio victor
pro romani: armato milite p militib⁹: rore
capillus olet p capilli. qd ita acceline: De
ceruix aūt: vbum nullū. Licurgo moribus
añcedo. Incōgrue p licurgū. cū ⁊ verbi signi
ficatio et añ prepō ⁊ sentētie significatio ac
cusatiuū postulēt. vii sapiētie titulo. ātece-
debat me ista sapia. Nolo aduersari tuā ad
uersus sentētiaȝ. Aduersus manifestissime
redūdat. itaqȝ sic dicendū. nolo tue aduer-
sari sentētie. Esse deū monstras sub trino
corpore solū. Deū trino corpore mōstrandū
hereticū est. Antropomorphite heretici dicti
sunt q̄ deū habere mēbra arbitranť. quarta

Onustum

Man⁹ sin-
gulariter
improprie

Colla re-
dundat
Satis nō
facit.

Antecedo
licurgo

Aduersus
redundat
Sentētia
heretica.

Hystrio

Natus pro gnatus

Allegat cõtra se

Bbandiat implonale.

Sentécia heretica.

Hereticus qualis dicendus est

et.xx.q.iii.c. quidã autẽ heretici. Hic propo sito tm̃ aliena rñdens scribis. Hystrioni.y. greca perperã exarasti.histriõis nãqz nomẽ e tuscho quodã hoie tractũ esse titus liuius valeriusqz maximus autores sunt. Desine diuicias nati cumulare supbas. Natis sine g.p gnatis.g. ppõsito posuisti.natus ei ad iectiuũ:gnatus vo substãtiuum et poeticũ ẽ in scdo libro priscianus est qñ.n.pncipalis syllabe añ se assumit .g. vt natus/gnatus. Priscianũ hic michi contra te suppecias fe rentẽ sic allegas. Comici per adiectionẽ.g. gnatus ptulerũt:vt est autor priscian9. terẽ cius.perqz vnicã gnatam tuã ꝛ gnatũ meũ. Vt paulũ tibi blandiat.Bbãdiatur iperso nalit et cũ casu.vt hic dici grãmatica vetat nullũ enĩ vbum in.r. finitũ impsonale for- mat.etiam in octauo libro teste prisciano. Nobilitas virt9vera:hec sola beatos.Post cineres reddit: ceta mortis erũt.Jn heresim passim relaberis:et in heresi pseueras obsti natus. cũ nobilitatẽ nõ fidẽ beatos reddere dicis.et cetera mortis esse.scz hominũ aias. Heresis suspectuz te tuaqz hẽtica qñ totiẽs pbaui qual sit hereticus. ex iohãne andrea de sũma trinitate libri sexti.ca. vnici glosa finali disce.sentiẽs aliqd ↄtra fidẽ est here- ticus.licet illud ore non exprimat.Jtem imo vero semp fidei christiane zelatores ipse po stulo.tuuz istud heresum opus igni dãnent teqz in heresibus obstinatũ castigẽt.Nunq̃

obiecto tñ des: sed ais. Non nobilitatē sȝ vir tutē ad bene beate viuēduȝ iter aperire pñs carmē oñdit. Quid sibi vult ista respōsio? Hic crepitās leues mollit fauonius auras. Fauoni⁹. a. corripit: tu vero ꝑducis. primo carminū orati⁹. Soluit acris hiems grata vice veris et fauoni. claudian⁹ de probi ꝯsu la tu. Protin⁹ ⁊ liq̄di clemētior aura fauoni Lucrecius in primo de natura rerum libro. Et reserata viget genitalis aura fauoni. Probationes hic meas sepeliēs fauoniū tñ a. lōgam habere nullo ꝓbasti autore. licet q̄ titate licēciosa te excusatum ire nitaris. Ex culpsi vtdiceres verꝝ. nō exculpsi sed excussi dicēdum. vt persius. belle hoc excute totum itē excusso naso. Sepe factitarūt. Factito cum sit frequētatiuū: sepe redūdat. Diues odorato cardine seruat arabs. Cardineȝ si ferreum itelligis: odorato falsuȝ ē epithetō sin florē illum (cū de floribus odoriferis hic loquaris) barbare accipis. nā carduus dicit. Eq̄uocatione hic credis euadere cum dicis. Per odoratū cardinē oriētalē plagā balbus idicauit. Tute tñ acceline odoratū cardinē nullo autore scribēte ꝓbasti. Odorū eni et odoratuȝ seruio sup tertium eneidos docēte hoc distāt. odorum est qd̄ ex se odorē emittit vt plaga oriētalis. odoratū vero qd̄ aliunde odorē accipit. quod hic minime ꝯuenit. Con suetudo cum dña oīm reꝝ tum maxime ver boꝝ est. Disce nunc a me mi tua cōfessione

Satis nō facit

Fauonius a producta.

Exculpsi pro excussi

sepe factito

Odorato cardine

Equiuocat

Odoratus pro odorus.

Snia fīa

discipule qualis allegari debeat ꝯsuetudo.

Cõsuetudo sermonis qualis dẽat allegari.

Consuetudinẽ sermonis ego voco (inquit pͥmo oratoriaꝝ istitutionũ libro vbi de grã matica agit quītilianus) ꝯsensuꝫ eruditoꝝ sicut viuendi cõsensum bonoꝝ. nõ tamẽ qđ viciose multis insederit ꝑ regula sermonis accipiẽdum ẽ. vt tu q̃ viciosissie sic pleraqꝫ scribis.

Cum postponendum

Cũ huic dictioni dña postponẽdum ꝓpͥe atqꝫ elegãter sic est. ꝯsuetudo est dña cum oim rerũ. qđ senensis docet augustin⁹ disertiqꝫ obseruãt.

Dico dictis.

Dicis dictis. cum dictũ a dico sit: dictis redũdat. In medio phrigiis domus est effulca colũnis.

Calybs adamãteus

Clausa adamã-teo valua riget calibe. Adamãteo calybe. Falsum ẽ epithetõ cum calybs ex adamãte nõ fiat. Multa licet vana hic scribas: ada-mãteum tamẽ calybem dicẽdum nullo au-tore probasti.

Calibs

Calibs. i. latina (cum grecam tortelio teste postulet) octies scripsisti. Po-stremo i me sic barbare blateras. Ego iure bellico te miseris vinclis colligabo. ⁊ in ca-tenis more captiuoꝝ deuictũ trahã.

Falsum accelinũ

Arrige aures accelie. audi qđ ego ve ac ꝓbatissime tibi rñdeo. vt par pari referã qđ te mordeat.

Tardiucũ qꝫ verum.

Colligabo et trahã futuri sunt tpis. ⁊ vicla tua sunt concisa. quapropt̃ istud erit nunq̃

In catenis deuinctum

In catenis deuinctũ. In redundat. ꝑinde ẽ acsi diceres. intra catenas deuictũ. noĩa eni instrumẽtum vt hic denotãtia preponem cũ siue in apud latinos nõ recipiũt. Ego autẽ iure litterario tete asellinũ irrefragabilib⁹

doctrinis a me profligatũ hoc meo tropheo victũ iãiam teneo. Laurea frondoso cortice mẽbra tegit. Frõdoso cortice. epithetõ falsũ est. nam nõ cortex sed arbor frondosa est. Fructicẽ lauri fulmine nõ tangi posse. ais. Vno in noie frutex bis errasti. tũ q: futex p.c. añ.t. (cũ nõ habeat) exarasti. tum quia laurũ ibi nõ pro illius plãtula sed ꝑ arbore posuisti q̃ fulmine tangi nõ dicit. at laurus ꝓcera est arbor. frutex vero est. xxvii. quinti libri titulo valla docẽte q̃ ad iustã magnitu dinẽ arboris nõ assurgit. Ampliter oblector In ter finita aduerbia a secũda declinatiõe formata qnattuor tm̃ in vsu sunt. duriter/ largit/ firmiter/ hũaniter. cetera vero sunt abusiua obsoleta. docẽtib⁹ nonio et donato sup andriã ⁊ prisciano in. xv. libro. Frõdoso cortice. Hic sic respõdes. Quid frequẽtius ac vsitatius apud poetas est: q̃ rei cuiuspiã membrũ pro re ĩtegra appellare? Nunq̃ te pudebit sic etiam idiotis rñdere? nõ credis lectores tergiuersantẽ tuam imperitiã cog noscere? an cortex frõdis membrũ et non ve rius pars est? an tu poeta aliquo frõdosum corticẽ ꝓbaueris? minime. Facũdum ve sa cro pectine tanget ebur. Facundũ ebur flm est epithetõ. nãq3 facũdia ebori tribui haud potest. sed resonãs cõcinnũ harmonicũ ebur et similiter dici potest. Virgilius in nono. At tuba terribilẽ senitum procul ere canoro increpuit. Meas hic probationes concidisti

Cortex frõ dosus.

Fuctex. Laurus frutex.

Ampliter

Applicat false

Facũdum ebur.

Allegat fle

et sic respōdes. Quid tam cōmuniter recepium ꝙ id quod efficit ex eo qd efficit̃ osten dere: sic morē pallidā: segne ocium dictita mus. Eloquētie calūniator accesie: an ebur efficiat facūdū: vt mors pallidū: ociū segnē an facundum ebur aliquo autore probasti: neutiꝙ. Me aduersum cxordiris. Aduersū prepositio nō postponit̃: verū citra abusiuā licētiam preponit̃. quod andrius socia te do cebit cum ait. id gratū fuisse aduersum te: habeo gratiā. Mauellē hic comice ꝛ obso lete pro mallē scribis. Nūꝙ proprio nec cō muni sermone vteris. Sors vt mare mobi lior. Incōgruum est. congruū autē foret per positiuū sic. sors vt mare mobilis. nā dictio vt positiuū aut suplatiuum nō ꝯparatiuū apud latinos hꝫ. au t vt remoto et p ablatiū. ita. sors mari mobilior. Sic respōdes. disce mi rhetorista: sextos casus harū appellatio nū in. e. quoqꝫ ab autoribus figuratos. Me rhetoristā ꝯfiteris. disce mi ātirhetorcule āti q̄rie: autores istos esse vetustissimos ꝛ mare vetustissīe ꝓtulisse: teste prisciano libro. vii. titulo de abltō. Neqꝫ etiā (vt euasionē tuā mea precluserat probatio) sors vt mare siue mari mobilior ꝯgruū est. Semp ac vndiqꝫ incōgruus es. Miluiis aut aq̄linis vnguib⁹ Miluiis pro miluinis iperite aialium enī nōia in inus: vt miluus miluin⁹: equs equi nus formāt denoiatiua. prisciano capite de possessiuis in secundo libro notante. Nam

Me aduersum

Mauellē

Vt mare mobilior

Applicat false.

Miluiis p miluinis.

mausoleum tangit iactura sepulchrū. Du obus vocabulis trifariā errasti. Mausoleū sepulchrum. Incongruū est: duobus substātiuis sine adiectiuo vel copula existētibus. Sepulchrū (cum mausoleuz sit sepulchrū) redundat. Sepulchrum perperam semper aspiras. Propercianū istud respondens michi obiicis et mausolenū ibi adiectiuuz esse dicis. Nec mausolei diues fortūa sepulchri. Mortis ab extrema conditione vacat. Ubi mausolei nō adiectiuū verum substantiuū est sic. sepulchri mausolei illius scz regis sic nominati. quod tua aduersum te littera inferius etiam probat cum ait. Anaxagoras cum vidisset mausolei sepulchrum: alioqui adiectiuum et substantiuū (vt apud te crebro) casu discrepāt. Perplexari ibi licenciosissime dicis. q̄uis perplexus dicatur. et perplexim apud plautū in stico et ennium in primo. Te faciā ex leto letiorem magis. Magis (cum in lectiorē sit) redūdat. Membroso tumidū q̄ formas ore priapū. Quid iuuat heu munde parcat ꝙ mentula bucce. Scādalosissima ne sunt lupanariqz digna accelina epigrammata? Scalebat ceco lumine tiresia. Ceco lumine falsum ē epthe- ton. cum lumen cecum sit nullum. alioquin lumē nō est. neqz ceci oculi (cum nil videāt) lumen dici possunt. Meas hic rōnes te refellētes tacens: cecū lumen tamē dicendum nō probasti. Plectra dedit clyo/calamosqz

Mausoleū sepulchrū
Allegat cō tra se

Pplexari.

Magis redundat.

Accelia scā dalosissia
Lumē cecū.

Minerua lauros dare

thalia minerua lauros. Mineruã lauros dare falſum ẽ poetrida pica. laurus namq; phebo tribuit. marone egloga tertia dicente phebo ſua ſemp apud me munera ſũt lauri oliua autẽ minerue autore eodẽ pximo georgicorum libro oleeq; minerua inuentrix.
Probationes meas te refellentes hic ſiluiſti Cum autem mineruam lauros dare (quod falſum tibi erat obiectũ) probare debuiſſes: ſic poſt caſſã verboſitatem multã reſpõdes. Ideo fit vt eque in tutela muſarum minerue q; ſit laurus atq; apolinis. Quorũ iſta:

Satis non facit

Minerua fuit cognoiata (vt tradit cicero) quaſi vim minet. vel vt ſeruio placet quaſi minuens neruos neutrorum pfecto contẽnenda eſt ſentẽcia. Cum vnus tantũ cicero

Neutror̃ p neutrius

in vna/ſeruius in altera parte ſit: neutrorũ pluraliter pro neutrius poſuiſti. Quod qui ſecus exiſtimet: iperitiſſimi potius vt tu nomen habeat q̃ ſtudioſi. Impuras tite baſiationes Enus. dũ pueri rapatioris. Addixti tabulas/togas/libellos. Et quicquid rapis hinc et inde donas. Munus q̃ etiam michi kalendis Mai quod dare ſolitus fuiſti: Nunc donas puero rapatiori. Vt hunc feti dulum nouũ cinedum Antiquo michi prefe ras ſodali. Noſtro munere tu irrumas cinedum. Proh nephas ſceleſtiſſime acceline in ea que mõſtris hieronymo teſte ſemp caruit francia infandiſſimũ peccatum edis. Iſtu; cinedũ: et tibi munus dare ſolitũ: et antiquũ

Accelia infandiſſima ſcandaloſiſſima

tuum sodalē: & tuo mun ere alterū cinedum irrumare pfiteris. Tute omniū qui fuerūt q̄ sunt quiqȝ futuri sunt spurcissim⁹ scāda losus abigēdus. Ista hic mutus cōfiteris.
Kalēdis et karolus p.k. vt imperitū vulg⁹ nō per.c. vt debes scribis. festo pōpeio / quinti liano / priscianoqȝ probantibus. Hic rn̄des. Orthographiā vsum tm̄modo desiderare. Dic igit̄ quorūnam vsū: tui ne antiorthographi: an quos noīaui autoꝝ: Diomedē sic scribentem allegas. k. vtimur qn̄. a. corre pta sequit̄. vt kalēde / kaput / kalūnie. Hui quis orthographus istud credit ac sequitur: Est tite. sed quorsuȝ hec athica v̄ba petes. Attica gemino. t. nō aspirato scribēdum est Archyepiscopus. i. nō greco vt tu sed latino scribit̄. Purpurea venerāde pater redimite thyara. Tiara sine aspiratione et. i. latino exarandū est. Istoꝝ librarios insimulas: tn̄ sic scribis. Archy principē indicat. vn̄ archy episcopus. Vna hac dictione archi bis erra sti. tum i orthographia. nā nō. y. greca vt tu sed latina scribēda est. tum qr nō archi sed archos dicit̄. et in ꝯpositione os in. i. latinā vertit. Pōpa matoneas ꝓsequor eximias. Tute matonian⁹ matonū mato accelie es In quē parisiēses scholastici hos v̄sus edidere. At te deridēt cuncti vocitātqȝ matonē Sume matonei noīs arma tibi. Nāqȝ equū est illo lauderis noīe quo tu idoctus doctos luseris āñ viros. Ergo indocte mato tetras

Kalende karolus.
Allegat cōtra se
Allegat f̄l̄ȝ
Athicus
Archyepiscopus
Thyara
Archy pro archos
Mato matonū balb⁹.

penetrare latebras. Jam ꝓpera et doctos le
dere pceviros. Atqꝫ urit pectus seua puellā
meū. Nostra tn̄ maior flāma est. nā cornua
tauri. Mense calent semp pectora nostra ca
lent. Libidinosiorē tauro cetérisqꝫ irrōna-
libus te ꝓdicas balbe. Post multā hic vbosi
tatē ad te sic allusisti Jd maxie quēqꝫ decet
qđ vi quadā naturali in nr̄is mētibus insi
tum ē. Jn nostris mētibus insitū est. Jn al-
terum redūdare asinarii intelligūt. namqꝫ
sic scribendū est. nostris mētibus insitum ē
Jnhercie ibi cū aspiratione scribis. Ars cū
in ꝯponitur. inertia igitur sine aspiratione
lucilius. vt probet iners in quo ars non erit
vlla. Hec te fabula respicit acceline. Quid
facis o demens o nostri infamia secli. Tu
acceline subaudi. Vrbe quid in docta facis
Tu asellıne qđ in docta christianaqꝫ pari-
sia ciuitate facis: errores/seditiōes/hereses
diffamationes/spurcissima/scādalosa/scri
bis/legis/facis. Merdosis scribis quid car-
mia digna cloacis. Carmia merdosis sepe
referta nots. Merdosis mores: merdosa tha
lia poeta. Merdosis merdas calliopea sa-
pit. Vix tria verba refers/merdas culosqꝫ/
natesqꝫ. Carminibus culus mētula merda
sonant. J pete merdaleas turpis scabee ca-
uernas. Si tibi merdaleo nil nisi merda
placet. En fetidissimū merda culo latrīaqꝫ
dignū accelinū. ⁊ de se ista ve scribētē. Jsta
accelina sunt epigrāmata sui saturni tēplo

Libidino-
sissimus
accelinus.

Jnsitū in
mētibus est

Jnhertia.

Merdosa
accelina

ab se dicata. Cloacā hic barbare valla rau dēsem refellēte ponis. ait eni. falsum ē cloacas esse in quas publica stercora fluunt. sed vie subtranee sunt parietib⁹ ad aque ductū munite ꝑ quas aque pluuie extra vrbē vel ī flumē delabūtur. qđ ex plinio sexto ⁊. xxx. naturalis historie libro elici pōt. ⁊ tito liuio ab vrbe ꝯdita libro secūdo vlpianus de cloacis cloaca est locus ꝑ quē illuuies quedā fluunt Totā hanc litterā amputasti. De cloacis quod carpserā verbose ꝯfiteris. Vulpian⁹ cloace purgētur et resecent̄. Vlpianū (cum noiare nescias gemino. u. scribēdo) ꝯstat te nō vidisse. Neq₃ illius de cloacis lrām. cum resecētur scripseris vbi ille reficiātur dixit. Contēpnere. p. interposito scribis. sed illiterate. nā. m. ꝓcedente ⁊ sequēte. n: p. interponitur nūq̄. teste in sua orthographia gasparino. qđ ex prisciano in decimo elici pōt du₃ ait. m. ātecedente no in si conuersa preteritū facit vt temno tempsi. Vrbs romana quod tu hic scribis elegantes non dicunt. sed vrbs roma. valerius maximus. vrbis rome in sui operis fronte dixit. vrbem romā condidere troiani in catilinario dixit salustius. et te longe doctior pastor tityrus. vrbem qua₃ dicunt romā. ⁊ romam nō romanā vrbē semp exponens dicit seruius. Puditū hic scribis. Quod antiquatum atq₃ obsoletum est. Quintus cursius huic verbo dandi casum adiecit. sera penitētia subiit regē. Regē nō

Cloace.

Vulpian⁹ ꝑ vlpianus

Resecentur ꝑ reficiant̄

Cōtēpnere

Romana vrbs.

Puditum.

Dandi ꝑ accusandi

dandi verū accusandi casus est. Sed tu hic dabas (vt in .x. vgilius ait) siue mēte sonū. Hoc in gn̄e tardiuus in exēplo est. In poste rius redūdare primo ad herēniū libro oñdit cicero dū ait. cui vicio hec erit sētētia exēplo Ambiciose tumes ter diuo noie. Dio non diuo scribendū est. diuū eni (vt ante pbaui) deum quasi ex hoie factū significat. qd̄ noī mime quadrat. dium aūt sup illud eneidos xi. dia camilla dicēte seruio est generosū: qd̄ propriū noī est epithetō. Probatōnes meas te refellētes sepelisti. satisqȝ obiecto non fe cisti. Mea quidē sententia modeste loq̄ prius est q̄ cogitare prudēter. Tua quid sententia falsa ē. cū nulla p̄uia cogitatione loquēduȝ dicas. Seneca de morib⁹. quicq̄d dictur⁹ es anteq̄ alii dicito tibi. Quītilian⁹ capitulo libri decimi vltimo. semp nostrā vocē p̄uisa et formata cogitatio excipiat. longe eni pre cedat⁹ oportet intētio. Puelluli q̄ primo pu- bescūt. Falsum istud est: cum post septimū annū incipiat pueritia in qua est puellulus sȝ nequaq̄ pubescēs nisi ad summū in q̄rto decimo āno teste pōpeio. Qd̄ mauis elige nā si alterū effugies: in alteꝝ incidas. Qd̄ pro vtrū in duoꝝ electione posuisti. in egro redēpto fabius . negauit a me duos redimi posse. sed dixit vtrū maluissem: eū scȝ alteꝝ existimetis vtri magis debui succurrē. Vbi libido preest: ratio obtēperare coacta ē. Fl'a et scādalosa ē sentētia. Imo (⁊ si voluntas

In exem- plo est.

Dius pro diuus

Satis non facit

Sentētia falsa.

Pubescūt puelluli.

Quod pro vtrum

Sentētia falsa et scā dalosa

libidini obtéperet) obstare tñ illi rõnis offi-
cium est. Lactátius. vii. et vltimo diuinarũ
institutionũ libro et capite quarto. sapiẽtia
idcirco hoi data est: vt cognita bonoꝝ ma-
lorumqꝫ natura et in appetẽdis bonis et in
malis declinãdis vim sue rõnis exerceat.
Nẽpe hoies reliquis animãtibus mẽte sola
⁊ cogitatione diuigunt. Incõgrua sine a vl
ab pꝛepõne est. qua cũ congrua sic est. hoies
ab reliquis animãtibus distinguũtur. qd ne
gramaticuli quidem ignorant. et in decimo
octauo libro docuit pꝛiscianus. Falsa est cũ
multis aliis ab reliquis animãtibus homo
differat. vt forma in celũ erecta: sermone: i
moꝛtale: falsa quoqꝫ tua ista ẽ sentẽtia cice
rone ac quitiliano illã sic refellẽtibus. pꝛioꝛ
libro de natura deoꝝ scdo. in formica mens
et memoria ẽ. posterioꝛ in scdo oratoriaꝝ in
stitutionũ libro. sermonẽ magis deesse ceteris
animãtibus ꝙ intellectũ et cogitationẽ vi-
dem⁹. moliri cubilia. nidos texere. ⁊ educare
fetus et excludẽ. quietiam reponẽ in hyemẽ
alimẽta opera ceraꝝ ⁊ mellis efficere. Erro
nea mltifariã est. cũ homo aia a deo creata
redẽptione diuina beatitudine eterna ab re
liquis animãtibus distingat. Aristoteles
docet. Teles nõ tiles dr. ab aristos aptimus
et telos honoꝛ. nõ ab ares quod martẽ arete
vero virtutẽ denotat. Cordigeroꝝ scholis
Chorda autore iulio polluce aspirat. Nec
vlla pernicies maioꝛ inueniri potest ꝙ alioꝛũ

Sentẽtia icõgrua fl'a erronea.

Aristoteles

Corda

Esuriētem lupū ihiare

fame quasi esurientē lupū inhiare. Quasi esurientē lupū: inficiabit nemo incōgruum congruū autem foret in noiatiuo sic. quasi esuriēs lupus. vt cum pernicies supposito et potest verbo ꝯgruat. et quasi similes latine nō dissimiles (nisi aselline) casus copulat.

Inuasisse in vitā

Nec credo postem maiorē invitam hoim inuasisse. Cū inuado nō neutrū sed actiuum sit: in (vt semp apud te prepōnes) redundat sic namq3 dicendū. nec credo pestem maiorē vitam hoim inuasisse. Salustius in iugurthino. atherbalē metus inuadit.

Indignum ab homine libero.

Non tam tetrū facin9 ab hoie libero prorsus indignū admittere ꝯtendisses. Ab redūdat. dignus eni cum ablatiuo citra prepōnem ponitur. Danielis vndecimo. idignus decore regio.

E multis mal' mimū eligē dēm9.

E multis malis malū quod minimū est eligere debemus. Redūdans et falsa est sententia. Nam sic ꝓprie dicendū. e multis malis minimū est eligēdum. Nullū etiam malū presertī culpe ē eligendū. pene aūt maximū est vitandū. tricesima tertia questione scda augustinus de adulterinis cōiugiis libro secundo. c. Si qd verius dicit. Si est vtrūq3 nefariū: nō debet alterū per alterū ꝑpetrare sed vtrunq3 vitare.

Tabescūt me

Multa mala michi in pectore ꝓueniunt q̄ me tabescunt. Male me tabescunt. Incōgruum est soloecistarum princeps asceline. tabesco eni neutrū absolutū est accusatiuū haud admittēs Te doctrina tabescēte errores aselline loquēdo tabescūt.

Semper vbiq̃ȝ perq̃ indoctus/incõgruus/barbarus/erroneus/irrefragabiliter es.

p Otuissem alia pene ĩfinita in balbo quin accelino arguisse(nichil enim in illo nõ reprehẽsione dignũ est)potuissẽ inq̃ nisi testibus prefatis exorantibus ista dumtaxat me editurum promisissem. Trãsit⁹ in ↄclusionẽ

ſ J ergo balbe accelline tete erroneum heresis suspectũ/perfidum/periurum scãdalosum/doctorꝝ meiq̃ȝ detractorẽ/⁊ proinde infamẽ: Scripta tua barbara/incongrua/falsa/heretica ostendi: illa ↄburãtur et in te aiaduertatur: iustum/necessarium/christianũq̃ȝ est. Vos veneti vos balbi generosissimi thrasonẽ istum vestram nobilitatem sibi mentiẽtem a vestra ciuitate clarissima relegate. Vos accelini parẽtes istũ a vobis scandalose degenerãtem genuisse/aluisse/vestrum esse negate. Vos iustitie/scientiarꝝ/virtutum/fidei christiane amatores istum iustis datis penis exulem explodite. J.tandẽ cunctis odiosus doctorꝝ/bonorumq̃ȝ diffamator impudorate. Talem te surdi audiũt.ceci vident.muti clamãt.fautores iudicãt.titulo dicunt.digito mõstrant omnes. Cõclusio e numeratõe āplificatio idignatiõe. Jllatio.

Antibalbice seu antaccelline finis.

Balbo ab vrbe parisea fugienti publius
Faustus andrelinus forliuiēsis poeta.

Feda et infelix fuga tua balbe ita passim diuulgata est vt āplius celari nequeat. Posteaꝗ̄ seruili ac medici habitu nocturnā et citam fugam arripuisti: satellites regii domini prothusii ipetuoso nescio quo agmine inuaserunt resupinauerūtq; vt te publice exurēdum cōprehēderent. Ceterū partes tuas adeo tutatus est cyneus tuus vt ganeātis/lusorie/latrocinātis/sodomitice ac heretice secte tue cōscius fuisse videatur. De prima illa fuga tua patauina quidnā dicatur: tu ipse cogites velim. Caue mi balbe caue inꝗ̄ ne eum patauinū et parisiēsem ignē euitaueris. in britānicum tandem seu mauis anglicū fumum euanescas. Nam quid crudele quid seuum cōmitti potuit: in tā nefariū: tam perditū tam sceleratū furcifer et se ꝛ totā deniq; italiā omniū viciorꝫ gñe dehonestātem/coinquinātem/incestantē. Ego vero breui accipiā te ex palo accensis vndiq; fasciculis circūsepto pependisse: nisi aliā indueris personā. Memineris prorogatū a deo suppliciū maiori (vt inqt valerius) fenore compensari.

Quid fugis a gallas pedico balbe fauillas?
Gallica quod nequeat flāma britāna dabit.
Nulla et enī silua est nullū nemus auia nulla
Nulla leuē que nō exclamēt marmora balbum.
Postꝗ̄ furtiui celatos carminis vsus
Prodidit hec cornix alieno picta colore
Et falsa assumpsit balbee cognoīa gentis
Que vendēs minimo vilissima scruta triēte

Accolina domus stabulo generauit olenti.
Turpior hic. viuens et crimine fediore omni:
Heu scelus admisit. noctem cum lusa per altam
Alea cessarat: narium spoliabat ouile
Vt fuerat satiata fames et plena tumebant
Corpora (proh super) molles fodiebat ephebos:
Maius et ille nefas multoqꝫ vrgentius addit.
Scilicet in sacro nullum libamine christum.
Et casu voluente refert nulloqꝫ moueri
Eternos rectore polos ipsasqꝫ suprema
Casuras post fata aīas. quin ore profano
Hic sanctas veneres deuotaqꝫ sabbata ridens
Polluit. et sumpta ieiunia mistica carne
Et nullum intrabat fussurus crimina templū.
Interea accenso missus censore satelles
Hoc monstrū prehensurus erat populoqꝫ vidente
Igniti plenis olei cocturus ahenis.
Sed volat admonitus celeri properamior euro:
Precipitauit iter. seruili indutus amictu.
Cur non ista solo sentina vorātur hiante?
Quo plinius non ignis adest que tanta cremaret
Infandi portanti mali. ceu gomora quondā
Et sodoma exarsit celestibus obruta flāmis.
Hic gnauos quoscunqꝫ odit rabidoqꝫ probatos
Dente viros lacerat morsuqꝫ cruentat acerbo.
Quos modo presentes fictis laudauit amicos
Vocibus et dulci palpo cum melle perunxit
Ipse venenati cauda serpentis acuta
Pingit: et absentes aloe denigrat amaro
Huic tantum caupona placet taliqꝫ diurni
Nocturniqꝫ simul scelerisqꝫ inuentor iniqui.

Nunq̄ speratis cōmissa piacula penis
Perditus iste luet genitus qui crimen ad ipsum
Ardet in omne scelus laudēq3 ex crimine querit

Schola parisea.

Inuide/pedico/fur/ lusor/heretice caupo
Balbe aufugisti: hinc scelus omne fugit.

Ad cynedum balbi.

Ignem fugit balbus:tuq3 cynede caueto:
Ne patiens penam profutuente feras.

Geraudus de mōteaureo tardiuianus scholastic⁹ d. Johāni de tritēhen spanheniēsis ecclesie abbati.

Incidi fortefortuna in tuū bone pater de ecclesiasticis scriptorib⁹opus. In cuius calce ita scriptū offendi. Hieronimus balbus vir celeberrime opinionis et in oībus disciplinis bonaꝝ artiū egregie doctus phūs clarus et rhetor facūdus metro excellēs ꝛ prosa. Ingenio prestās ꝛ disertus eloq̄. Qui docēdo legēdo publice ꝛ scribēdo magnā gloriā apud parisios cōmeruit. E q̄bus ego ad huc vidi tantū volumē magnis eloquētie salib⁹ ꝯditū Quo calūniis rn̄det cuiusd̄ guillermi tardiui rhetoris per modū dialogi. De aliis nichil vidi Coegisti igit̄ me bone pater tibi nūc paucis rn̄dere: alias ad singl'a respōsuꝝ. Tu balbū celeberrime opiniōis virū scribis Sed nō aliter q̄ nos celeberrimū aleatorē ganeonēq3 dicimus. Et quarū doctrinaꝝ summū illi hyperbolice tribuisti. oēs qui illū intus ꝛ in cute callent sciunt ptes vel minimas habere. Gloriā illū apud parisios ꝯsecutū ais. Sc3 qua vt pedico/aleatore/factiosus doctoꝝ bo

narũq₃ denigrato: exulauit. malis viris amicus. bonis vero odiosissimus. Si (vt semel atq₃ iterũ scribis) nil nisi ei⁹ dialogũ vidisti quonã illũ pacto adeo doctũ p̃di care ausus fuisti. Si tute bonas scisses artes: illi⁹ dialogũ incõgruũ/barbaꝝ/falsissimũ/maledicẽtissimum ad summũ hereticũ iudicasses. Presertĩ si tardiuianã in illum respõsionem plegisses ac pensitasses. Addis cuiusdã guillermi tardiui calũniis rñdet. Nescis bone pater (pce si mẽtior cũ dico bone) nescis inq̃ qualis quã tusq₃ sit tardiu⁹. de quo sic cõtra ꝯsciẽtiã honorẽq₃ tuũ scripsisti. Js enĩ per vingitĩ et ãplius ãnos parisiĩ eloquentiã benedicẽdiq₃ sciam ꝓfessus est. Eloquẽtie cõpendiũ perq̃ vtile edidit. Pleraq₃ variaꝝ disciplinaꝝ opera scitu digna ꝓuulgauit. Verbũ dei multos ãnos docte atq₃ facũde pdicauit. Neminẽ nec te q̇dem nocuit q̃plurimis profuit ac prodest. Nemo bonus qui illum norit nõ illum amat. nemo illũ nisi malis oderit. Hec singula atq₃ meliora de tardiuo ip̃e etiã balbus penitentia ductus in sui p̃fati dialogi ꝯclusione tibi (si iudex non fuisses iniqus) testat̃. Deniq₃ (vt multa nunc missa faciã) tardiui doctrina/virtute/honestateq₃ fama allectus christianissim⁹ francoꝝ Rex carolus nũc octauus illũ suum domesticũ lectorẽ optauit/acciuit/effecit. Purgato igit̃ bone pater purgato tuã ꝯscientiã atq₃ existimationẽ. Quippe qui de balbo ac tardiuo falsissima scripsisti. Vale vt hic meritus es.

Recognitũ est hoc opus per eruditissimũ virũ Petrũ Botileriũ. Jmpressũq₃ sũma cũ diligẽtia characterib⁹ parisiacis Jmpẽsis Antonii cayllaut. Anno a natali christi millesimo. cccc. nonagesimo quĩto die. xxi. Julii.

